

Europeiska unionens officiella tidning

L 189

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

17 juli 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ **Rådets förordning (EG, Euratom) nr 672/2008 av den 8 juli 2008 om anpassning av korrigeringskoefficienterna för lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 673/2008 av den 16 juli 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 3
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 674/2008 av den 16 juli 2008 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1782/2003, rådets förordning (EG) nr 247/2006 och om fastställande för 2008 av budgettaken för partiellt eller frivilligt genomförande av systemet med samlat gårdsstöd och de årliga rambeloppen för systemet för enhetlig arealersättning enligt förordning (EG) nr 1782/2003**..... 5
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 675/2008 av den 16 juli 2008 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning** 14
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 676/2008 av den 16 juli 2008 om införande av vissa beteckningar i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Ail de la Drôme [SGB], Vřestarská cibule [SUB], Slovenská bryndza [SGB], Ajo Morado de Las Pedroñeras [SGB], Gamoneu eller Gamonedo [SUB], Alheira de Vinhais [SGB], Presunto de Vinhais eller Presunto Bísaro de Vinhais [SGB])** 19
- Kommissionens förordning (EG) nr 677/2008 av den 16 juli 2008 om utfärdande av importlicenser för ansökningar som lämnades in under de sju första dagarna i juli 2008 inom ramen för de tullkvoter för fjäderfäkött som öppnades genom förordning (EG) nr 616/2007 21

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 678/2008 av den 16 juli 2008 om ändring för nittiosjunde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001.** 23
-

II *Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt*

BESLUT

Europaparlamentet

2008/587/EG, Euratom:

- ★ **Europaparlamentets beslut av den 18 juni 2008 om ändring av beslut 94/262/EGKS, EG, Euratom om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning** 25
-

III *Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen*

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

- ★ **Rådets gemensamma åtgärd 2008/588/Gusp av den 15 juli 2008 om stöd för den verksamhet som bedrivs av den förberedande kommissionen vid organisationen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBTO) i syfte att stärka kommissionens övervaknings- och kontrollkapacitet och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen** 28
-

IV *Andra rättsakter*

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

Eftas övervakningsmyndighet

- ★ **Beslut av Eftas Övervakningsmyndighet nr 125/06/KOL av den 3 maj 2006 om den norska Energifonden (Norge)** 36

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG, EURATOM) nr 672/2008

av den 8 juli 2008

om anpassning av korrigeringskoefficienterna för lönerna och pensionerna för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokollet om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier, särskilt artikel 13,

med beaktande av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna, fastställda genom rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68⁽¹⁾, särskilt artiklarna 63, 64, 65.2 och 82 och bilagorna VII, XI och XIII till tjänsteföreskrifterna samt artiklarna 20.1, 64 och 92 i anställningsvillkoren för övriga anställda,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

Under perioden juni–december 2007 ökade levnadskostnaderna i Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen och Rumänien väsentligt och de korrigeringskoefficienter som är tillämpliga på lönerna för tjänstemän och övriga anställda bör därför anpassas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med verkan från och med den 16 november 2007 ska de korrigeringskoefficienter som i enlighet med artikel 64 i tjänsteföreskrifterna är tillämpliga på lönerna för tjänstemän och övriga

anställda som tjänstgör i de länder som anges nedan vara följande:

— Bulgarien 69,7

— Litauen 77,4.

Artikel 2

Med verkan från och med den 1 januari 2008 ska de korrigeringskoefficienter som i enlighet med artikel 64 i tjänsteföreskrifterna är tillämpliga på lönerna för tjänstemän och övriga anställda som tjänstgör i de länder som anges nedan vara följande:

— Estland 83,6

— Lettland 83,6

— Rumänien 78,8.

Artikel 3

Med verkan från och med den första dagen i den månad som följer på offentliggörandet av denna förordning i *Europeiska unionens officiella tidning* ska de korrigeringskoefficienter som i enlighet med artikel 17.3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna är tillämpliga på överföringar som görs av tjänstemän och övriga anställda vara följande:

— Bulgarien 61,4

— Estland 80,8

— Lettland 78,8

— Litauen 71,5

— Rumänien 72,9.

⁽¹⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 420/2008 (EUT L 127, 15.5.2008, s. 1).

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad Bryssel den 8 juli 2008.

På rådets vägnar

C. LAGARDE

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 673/2008**av den 16 juli 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juli 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 510/2008 (EUT L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 590/2008 (EUT L 163, 24.6.2008, s. 24).

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	32,2
	MK	25,8
	TR	75,2
	ME	17,1
	XS	23,8
	ZZ	34,8
0707 00 05	MK	21,3
	TR	105,1
	ZZ	63,2
0709 90 70	TR	87,1
	ZZ	87,1
0805 50 10	AR	91,4
	US	55,6
	UY	101,5
	ZA	99,2
	ZZ	86,9
0808 10 80	AR	92,0
	BR	99,9
	CL	97,9
	CN	69,1
	NZ	116,4
	US	118,0
	UY	81,3
	ZA	103,1
	ZZ	97,2
0808 20 50	AR	111,5
	AU	143,2
	CL	116,0
	NZ	116,2
	ZA	107,5
	ZZ	118,9
0809 10 00	TR	169,7
	XS	127,0
	ZZ	148,4
0809 20 95	TR	340,1
	US	305,5
	ZZ	322,8
0809 30	TR	129,9
	ZZ	129,9
0809 40 05	IL	154,7
	XS	99,1
	ZZ	126,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 674/2008

av den 16 juli 2008

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1782/2003, rådets förordning (EG) nr 247/2006 och om fastställande för 2008 av budgettaken för partiellt eller frivilligt genomförande av systemet med samlat gårdsstöd och de årliga rambeloppen för systemet för enhetlig arealersättning enligt förordning (EG) nr 1782/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikens och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001⁽¹⁾, särskilt artiklarna 64.2, 70.2, 143b.3 och 143bc.1 och 143bc.2 andra stycket,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 247/2006 av den 30 januari 2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden⁽²⁾, särskilt artikel 20.3 andra meningen, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga VIII till förordning (EG) nr 1782/2003 fastställs, för varje medlemsstat, de nationella tak som de referensbelopp som avses i kapitel 2 i avdelning III i den förordningen inte får överskrida.
- (2) I enlighet med artikel 20.3 första meningen i förordning (EG) nr 247/2006 har Portugal beslutat att för 2008 och åren därefter sänka det nationella taket för am- och dikobidraget och överföra motsvarande finansiella belopp för att förstärka gemenskapens bidrag, enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 247/2006, till finansiering av de särskilda åtgärder som föreskrivs i den förordningen. De nationella taken för Portugal för 2008 och åren därefter, som fastställs i bilaga VIII till förordning (EG) nr 1782/2003, bör därför minskas med det belopp som ska läggas till de finansiella belopp som fastställs i artikel 23.2 i förordning (EG) nr 247/2006 för budgetåren 2009 och därefter.

- (3) För medlemsstater som under 2008 genomför det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i avdelning III i förordning (EG) nr 1782/2003, bör budgettaken för vart och ett av de stöd som avses i artiklarna 66–69 i den förordningen fastställas för 2008 i enlighet med de villkor som fastställs i avdelning III kapitel 5 avsnitt 2 i den förordningen.
- (4) För medlemsstater som under 2008 utnyttjar det alternativ som föreskrivs i artikel 70 i förordning (EG) nr 1782/2003 bör budgettaken för direktstöd som inte ingår i systemet med samlat gårdsstöd fastställas för 2008.
- (5) För tydlighetens skull är det lämpligt att offentliggöra budgettaken för 2008 för systemet med samlat gårdsstöd, efter det att de tak som fastställts för stöd enligt artiklarna 66–70 i förordning (EG) nr 1782/2003 dragits av från de reviderade taken enligt bilaga VIII till samma förordning.
- (6) För de medlemsstater som 2008 genomför systemet med enhetlig arealersättning enligt avsnitt IVa i förordning (EG) nr 1782/2003, bör de årliga rambeloppen för det året fastställas i enlighet med artikel 143b.3 i samma förordning.
- (7) För tydlighetens skull är det lämpligt att offentliggöra de maximala belopp som fastställts på grundval av meddelanden från medlemsstaterna och som ställs till de medlemsstaters förfogande som inom ramen för systemet för enhetlig arealersättning beviljar separat sockerstöd under 2008 i enlighet med artikel 143ba i förordning (EG) nr 1782/2003.
- (8) För tydlighetens skull är det lämpligt att offentliggöra de maximala belopp som fastställts på grundval av meddelanden från medlemsstaterna och som ställs till de medlemsstaters förfogande som inom ramen för systemet för enhetlig arealersättning beviljar separat frukt- och grönsaksstöd under 2008 i enlighet med artikel 143bb i förordning (EG) nr 1782/2003.
- (9) För medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning bör budgettaken för övergångsstöd för frukt och grönsaker i enlighet med artikel 143bc.1 och 143bc.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 fastställas för 2008, på grundval av deras meddelanden.

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 615/2008 (EUT L 168, 28.6.2008, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 42, 14.2.2006, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1276/2007 (EUT L 284, 30.10.2007, s. 11).

- (10) Förordningarna (EG) nr 1782/2003 och (EG) nr 247/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för direktstöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilaga VIII till förordning (EG) nr 1782/2003 ska de belopp som rör Portugal för 2008 och åren därefter ersättas med följande belopp:

”2008:	608 221,
2009:	608 751,
2010 och följande:	608 447.”

Artikel 2

I tabellen i artikel 23.2 i förordning (EG) nr 247/2006 ska de belopp som rör Azorerna och Madeira för budgetåret 2009 och budgetåren därefter ersättas med följande belopp:

”2009:	87,08,
2010 och följande:	87,18.”

Artikel 3

1. De budgettak som avses i artiklarna 66–69 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska för 2008 vara de som fastställs i bilaga I till den här förordningen.

2. De budgettak som avses i artikel 70.2 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska för 2008 vara de som fastställs i bilaga II till den här förordningen.

3. De budgettak för systemet med samlat gårdsstöd som avses i avdelning III i förordning (EG) nr 1782/2003 ska för 2008 vara de som fastställs i bilaga III till den här förordningen.

4. De årliga rambelopp som avses i artikel 143b.3 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska för 2008 vara de som fastställs i bilaga IV till den här förordningen.

5. De maximala belopp som är tillgängliga för Tjeckien, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Rumänien och Slovakien för att bevilja separat sockerstöd under 2008 och som avses i artikel 143ba.4 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska vara de som fastställs i bilaga V till den här förordningen.

6. De maximala belopp som är tillgängliga för Tjeckien, Ungern, Polen och Slovakien för att bevilja separat frukt- och grönsaksstöd under 2008 och som avses i artikel 143bb.4 i förordning (EG) nr 1782/2003 ska vara de som fastställs i bilaga VI till den här förordningen.

7. De budgettak som avses i artikel 143bc.1 och 143bc.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1782/2003 ska för 2008 vara de som fastställs i bilaga VII till den här förordningen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juli 2008.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

BUDGETTAK FÖR DIREKTSTÖD SOM SKA BEVILJAS I ENLIGHET MED ARTIKLARNA 66-69 I FÖRORDNING (EG) nr 1782/2003

Kalenderåret 2008

	BE	DK	DE	EL	ES	FR	IT	NL	AT	PT	SI	FI	SE	UK
Arealersättning för jordbruksgrödor					372 670	1 154 046								
Tilläggsstöd för durumvete					42 025	14 820								
Bidrag för am- och dikor	77 565				261 153	734 416			70 578	78 695				
Tilläggsbidrag för am- och dikor	19 389				26 000				99	9 462				
Särskilt nötköttsbidrag		33 085									6 298	24 420	37 446	
Slaktbidrag, fullvuxna djur					47 175	101 248		62 200	17 348	8 657				
Slaktbidrag, kalvar	6 384				560	79 472		40 300	5 085	946				
Får- och getbidrag		855			183 499					21 892	432	600		
Fårbidrag						66 455								
Får- och getbidrag, tillägg					55 795					7 184	149	200		
Fårbidrag, tillägg						19 572								
Arealstöd för humle			2 277			98			27		124			
Tomater – artikel 68b.1				10 720	28 117	4 017	91 984			16 667				
Frukt och grönsaker, andra än tomater – 68b.2				17 920	93 733	43 152	9 700							
Artikel 69, alla sektorer													3 421	
Artikel 69, jordbruksgrödor				47 323			141 712			1 878		5 840		
Artikel 69, ris										150				
Artikel 69, nötkött				8 810	54 966		28 674			1 681	3 713	10 118		29 800
Artikel 69, får- och getkött				12 615			8 665			616				
Artikel 69, bomull					13 432									
Artikel 69, olivolja				22 196						5 658				
Artikel 69, tobak				7 578	2 353									
Artikel 69, socker				2 697	18 985		9 932							
Artikel 69, mjölkprodukter					19 763									

(tusen EUR)

BILAGA II

BUDGETTAK FÖR DIREKTSTÖD SOM SKA BEVILJAS I ENLIGHET MED ARTIKEL 70 I FÖRORDNING (EG)
nr 1782/2003

Kalenderåret 2008

	Belgien	Grekland	Spanien	Frankrike	Italien	Nederländerna	Portugal	Finland
Artikel 70.1 a								
Stöd för utsäde	1 397	1 400	10 347	2 310	13 321	726	272	1 150
Artikel 70.1 b								
Stöd för jordbruksgrödor			23					
Stöd för trindsässlåg			1					
Grödspecifikt stöd för ris				3 053				
Stöd för tobak							166	
Bidrag för mjölkprodukter							12 608	
Tilläggsstöd till mjölkproducenter							6 254	

(tusen EUR)

BILAGA III

BUDGETTAK FÖR SYSTEMET MED SAMLAT GÅRDSSTÖD

Kalenderåret 2008

Medlemsstat	tusen EUR
Belgien	502 200
Danmark	993 338
Tyskland	5 741 963
Irland	1 340 752
Grekland	2 234 039
Spanien	3 600 357
Frankrike	6 159 613
Italien	3 827 342
Luxemburg	37 051
Malta	3 017
Nederländerna	743 163
Österrike	649 473
Portugal	434 232
Slovenien	62 902
Finland	523 362
Sverige	719 414
Förenade kungariket	3 947 375

BILAGA IV

ÅRLIGA RAMBELOPP FÖR SYSTEMET FÖR ENHETLIG AREALERSÄTTNING

Kalenderåret 2008

Medlemsstat	tusen EUR
Bulgarien	248 821
Tjeckien	437 762
Estland	50 629
Cypern	24 597
Lettland	69 769
Litauen	184 702
Ungern	641 446
Polen	1 432 192
Rumänien	529 556
Slovakien	188 923

BILAGA V

**MAXIMALA BELOPP SOM ÄR TILLGÄNGLIGA FÖR MEDLEMSSTATERNA FÖR ATT BEVILJA SEPARAT
SOCKERSTÖD ENLIGT ARTIKEL 143ba I FÖRORDNING (EG) nr 1782/2003****Kalenderåret 2008**

Medlemsstat	tusen EUR
Tjeckien	34 730
Lettland	6 110
Litauen	9 476
Ungern	37 865
Polen	146 677
Rumänien	2 781
Slovakien	17 712

BILAGA VI

MAXIMALA BELOPP SOM ÄR TILLGÄNGLIGA FÖR MEDLEMSSTATERNA FÖR ATT BEVILJA SEPARAT FRUKT- OCH GRÖNSAKSSTÖD ENLIGT ARTIKEL 143bb I FÖRORDNING (EG) nr 1782/2003**Kalenderåret 2008**

Medlemsstat	tusen EUR
Tjeckien	414
Ungern	4 756
Polen	6 715
Slovakien	516

BILAGA VII

**BUDGETTAK FÖR ÖVERGÅNGSSTÖDET FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER ENLIGT ARTIKEL 143bc I
FÖRORDNING (EG) nr 1782/2003****Kalenderåret 2008**

(tusen EUR)

Medlemsstat	Cypern	Rumänien	Slovakien
Tomater – artikel 143bc.1		869	509
Frukt och grönsaker, andra än tomater – artikel 143bc.2	4 478		

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 675/2008**av den 16 juli 2008****om ändring av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning ⁽¹⁾, särskilt artikel 12.1, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga I till förordning (EG) nr 1236/2005 förtecknas de behöriga myndigheter som tilldelats särskilda uppgifter som rör tillämpningen av förordningen.
- (2) Belgien, Tjeckien, Danmark, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Lettland, Luxemburg, Nederländerna,

Polen, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Förenade kungariket har begärt att upplysningarna i den bilagan om de ländernas behöriga myndigheter ska ändras. Adressuppgifterna för kommissionen i den bilagan bör också ändras.

- (3) Det är lämpligt att offentliggöra en fullständig, uppdaterad förteckning över de behöriga myndigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 1236/2005 ska ersättas med texten i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juli 2008.

På kommissionens vägnar
Benita FERRERO-WALDNER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 200, 30.7.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

BILAGA

"BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER MYNDIGHETER SOM AVSES I ARTIKLARNA 8 OCH 11

A. Myndigheter i medlemsstaterna

BELGIEN	Telephone: (45) 72 26 84 00
Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand & Energie	Telefax: (45) 33 93 35 10
Algemene Directie Economisch Potentieel	E-mail: jm@jm.dk
Dienst Vergunningen	<i>Bilaga II och bilaga III, nr 1</i>
Leuvenseweg 44	Økonomi- og Erhvervsministeriet
B-1000 Brussel	Erhvervs- og Byggestyrelsen
Tel.: (32-2) 277 67 13	Eksportkontroladministrationen
Fax: (32-2) 277 50 63	Langelinie Allé 17
Service public fédéral économie, PME, classes moyennes & énergie	DK-2100 København Ø
Direction générale du potentiel économique	Denmark
Service licences	Telephone: (45) 35 46 60 00
Rue de Louvain 44	Telefax: (45) 35 46 60 01
B-1000 Bruxelles	E-mail: ebst@ebst.dk
Tél.: (32-2) 277 67 13	
Fax: (32-2) 277 50 63	
	TYSKLAND
BULGARIEN	Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
Министерство на икономиката и енергетиката	Frankfurter Straße 29—35
(Ministry of Economy and Energy)	D-65760 Eschborn
ул. 'Славянска' № 8	Tel.: (+49) 6196 908-0
гр. София, 1052	Fax: (+49) 6196 908 800
България	E-Mail: ausfuhrkontrolle@bafa.bund.de
Tel.: +359 29 40 71	
Fax: +359 29 87 21 90	
	ESTLAND
TJECKIEN	Eesti Välisministeerium
Ministerstvo průmyslu a obchodu	1. Poliitikaosakond
Licenční správa	Relvastus- ja strateegilise kauba kontrolli büroo
Na Františku 32	Islandi väljak 1
110 15 Praha 1	15049 Tallinn
Česká republika	Eesti
Tel.: (420) 224 90 76 41; (420) 224 90 76 38	Tel: +372 637 7200
Fax: (420) 224 22 18 11	Faks: +372 637 7288
E-mail: osm@mpo.cz	E-post: stratkom@mfa.ee
	IRLAND
DANMARK	Licensing Unit
<i>Bilaga III, nr 2 och 3</i>	Department of Enterprise, Trade and Employment
Justitsministeriet	Earlsfort Centre
Slotsholmsgade 10	Lower Hatch Street
DK-1216 København K	Dublin 2
Denmark	Ireland
	Telephone (353-1) 631 21 21
	Telefax (353-1) 631 25 62

GREKLAND

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
Γενική Διεύθυνση Διεθνούς
Οικονομικής Πολιτικής
Διεύθυνση Καθεστώτων Εισαγωγών-Εξαγωγών,
Εμπορικής Άμυνας
Ερμού και Κορνάρου 1,
GR-105 63 Αθήνα
Ελλάς
Tel: (30) 210 328 60 21-22, (30) 210 328 60 51-47
Fax: (30) 210 328 60 94
e-mail: e3a@mnec.gr, e3c@mnec.gr

SPANIEN

Secretaría General de Comercio Exterior
Secretaría de Estado de Comercio
Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Telephone: (34) 91 3492587
Telefax: (34) 91 3492470
E-mail: Buzon.Oficial@SGDEFENSA.SECGCOMEX.
MCX.ES
Departamento de Aduanas e Impuestos Especiales de la
Agencia Estatal de Administración Tributaria
Subdirección General de Gestión Aduanera
Avda. Llano Castellano, 17
28071 Madrid
España
Telephone: +34 91 7289450
Telefax: +34 91 7292065

FRANKRIKE

Ministère du budget, des comptes publics et de la
fonction publique
Direction générale des douanes et droits indirects
Service des titres du commerce extérieur (Setice)
14, rue Yves-Toudic
F-75010 PARIS
Téléphone: (33) 173 79 74 37/38/39/40/41
Télécopie: (33) 173 79 74 36
Courrier électronique: dg-setice@douane.finances.gouv.fr

ITALIEN

Ministero dello Sviluppo Economico
Direzione Generale per la Politica Commerciale
Divisione IV
Viale Boston, 25
00144 Roma
Italia

Telephone: + 39 06 59 93 24 30 or
+ 39 06 59 93 25 01

Telefax: + 39 06 59 64 75 06
E-mail: polcom4@mincomes.it

CYPERN

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Υπηρεσία Εμπορίου
Μονάδα Έκδοσης Αδειών Εισαγωγών/Εξαγωγών
Ανδρέα Αραούζου 6
CY-1421 Λευκωσία
Tel: (357-22) 86 71 00
Fax: (357-22) 37 51 20
E-mail: perm.sec@mcit.gov.cy
Ministry of Commerce, Industry and Tourism
Trade Service
Import/Export Licensing Unit
6 Andreas Araouzos Street
CY-1421 Nicosia
Telephone: (357-22) 86 71 00
Telefax: (357-22) 37 51 20
E-mail: perm.sec@mcit.gov.cy

LETTLAND

Ekonomikas ministrija
Brīvības iela 55
LV-1519 Rīga
Latvija
Telefax: +371 6 7280882

LITAUEN

Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos
Licencijavimo skyrius
Saltoniškių g. 19
LT-08105 Vilnius
Lietuva
Telephone: +370 8 271 97 67
Telefax: +370 5 271 99 76
E-mail: leidimai.pd@policija.lt

LUXEMBURG

Ministère de l'économie et du commerce extérieur
Office des licences
BP 113
L-2011 Luxembourg
Téléphone: (352) 24 78 23 70
Télécopie: (352) 46 61 38
Courrier électronique: office.licences@mae.etat.lu

UNGERN

Magyar Kereskedelmi
Engedélyezési Hivatal
Margit krt. 85.
H-1024 Budapest
Magyarország
Telephone: +36 1 336 74 30
Telefax: +36 1 336 74 28
E-mail: spectrade@mkeh.hu

MALTA

Diviżjoni għall-Kummerċ
Servizzi Kummerċjali
Lascaris
Valletta CMR02
Malta
Telephone: +356 25 69 02 09
Telefax: +356 21 24 05 16

NEDERLÄNDERNA

Ministerie van Economische Zaken
Directoraat-generaal voor Buitenlandse Economische
Betrekkingen
Directie Handelspolitiek en Globalisering
Bezuidenhoutseweg 20
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
The Netherlands
Telephone: (31-70) 379 64 85, 379 62 50

ÖSTERRIKE

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung für Aus- und Einfuhrkontrolle
Stubenring 1
A-1011 Wien
Tel.: (+43) 1 71100 8327
Fax: (+43) 1 71100 8386
E-Mail: post@C22.bmwa.gv.at

POLEN

Ministerstwo Gospodarki
Departament Administrowania Obrotem
plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Polska
tel. (+48 22) 693 55 53
fax (+48 22) 693 40 21
e-mail: SekretariatDAO_1@mg.gov.pl

PORTUGAL

Ministério das Finanças
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais
de Consumo
Direcção de Serviços de Licenciamento
Rua Terreiro do Trigo, edifício da Alfândega
P-1149-060 Lisboa
Tel.: (351-21) 881 42 63
Fax: (351-21) 881 42 61

RUMÄNIEN

Ministerul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț,
Turism și Profesii Liberale
Departamentul pentru Comerț Exterior
Direcția Generală Politici Comerciale
Str. Ion Câmpineanu, nr. 16
București, sector 1
Cod poștal 010036
România
Tel.: + 40 21 401 05 49; + 40 21 401 05 67
+ 40 21 401 05 03
Fax: + 40 21 401 05 48; + 40 21 315 04 54
e-mail: clc@dce.gov.ro

SLOVENIEN

Ministrstvo za gospodarstvo
Direktorat za ekonomske odnose s tujino
Kotnikova 5
1000 Ljubljana
Republika Slovenija
Telephone: +386 1 400 3542
Telefax: +386 1 400 3611

SLOVAKIEN

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
Odbor riadenia obchodovania s citlivými tovarmi
Mierová 19
827 15 Bratislava
Slovenská republika
Telephone: +421 2 48 54 21 65
Telefax: +421 2 43 42 39 15

FINLAND

Sisäasiainministeriö
Arpajais- ja asehallintoyksikkö
PL 50
FI-11101 RIIHIMÄKI
Tel: (358-9) 160 01
Fax: (358-19) 72 06 68
Sähköposti: aahy@poliisi.fi

SVERIGE

Kommerskollegium

PO Box 6803

S-113 86 Stockholm

Tfn (46-8) 690 48 00

Fax (46-8) 30 67 59

E-post: registrator@kommers.se

FÖRENADE KUNGARIKET

Import av varor som anges i bilaga II:

Department for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Import Licensing Branch

Queensway House

West Precinct

Billingham TS23 2NF

United Kingdom

Telephone: (44-1642) 364 333

Fax: (44-1642) 364 269

E-mail: enquiries.ilb@berr.gsi.gov.uk

Export av varor som anges i bilaga II eller III samt tillhandahållande i den mening som avses i artiklarna 3.1 och 4.1 av tekniskt bistånd som rör de varor som anges i bilaga II:

Department for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Export Control Organisation

1 Victoria Street

London SW1H 0ET

United Kingdom

Tel: (44-20) 7215 2423

Fax: (44-20) 7215 0531

E-mail: lu3.eca@berr.gsi.gov.uk

B. Adress för anmälningar till kommissionen

Europeiska gemenskapernas kommission

Generaldirektoratet för yttre förbindelser

Direktorat A – Krisfrågor och politisk samordning inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken

Enhet A 2 – Krishantering och fredsbyggande

CHAR 12/45

B-1049 Bryssel

Tfn (32-2) 295 55 85

Fax (32-2) 299 08 73

E-post: relex-sanctions@ec.europa.eu”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 676/2008

av den 16 juli 2008

om införande av vissa beteckningar i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Ail de la Drôme [SGB], Všeťarská cibule [SUB], Slovenská bryndza [SGB], Ajo Morado de Las Pedroñeras [SGB], Gamoneu eller Gamonedo [SUB], Alheira de Vinhais [SGB], Presunto de Vinhais eller Presunto Bísaro de Vinhais [SGB])

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 första stycket och med tillämpning av artikel 17.2 i förordning (EG) nr 510/2006 har följande ansökningar offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽²⁾: Frankrikes ansökan om registrering av beteckningen "Ail de la Drôme", Tjeckiens ansökan om registrering av beteckningen "Všeťarská cibule", Slovaikiens ansökan om registrering av beteckningen "Slovenská bryndza", Spaniens ansökningar om registrering

av beteckningarna "Ajo Morado de Las Pedroñeras" och "Gamoneu" eller "Gamonedo" samt Portugals ansökningar om registrering av beteckningarna "Alheira de Vinhais" och "Presunto de Vinhais" eller "Presunto Bísaro de Vinhais".

- (2) Eftersom det inte har inkommit några invändningar i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 till kommissionen bör dessa beteckningar registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beteckningarna i bilagan till denna förordning ska registreras.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juli 2008.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 417/2008 (EUT L 125, 9.5.2008, s. 27).

⁽²⁾ EUT C 227, 27.9.2007, s. 20 (Ail de la Drôme), EUT C 228, 28.9.2007, s. 18 (Všeťarská cibule), EUT C 232, 4.10.2007, s. 17 (Slovenská bryndza), EUT C 233, 5.10.2007, s. 10 (Ajo Morado de Las Pedroñeras), EUT C 236, 9.10.2007, s. 13 (Gamoneu eller Gamonedo), EUT C 236, 9.10.2007, s. 18 (Alheira de Vinhais), EUT C 236, 9.10.2007, s. 10 (Presunto de Vinhais eller Presunto Bísaro de Vinhais).

BILAGA

Jordbruksprodukter i bilaga I till fördraget avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.2 Köttprodukter (värmebehandlade, saltade, rökta etc.)

PORTUGAL

Alheira de Vinhais (SGB)

Presunto de Vinhais eller Presunto Bísaro de Vinhais (SGB)

Klass 1.3 Ost

SPANIEN

Gamoneu eller Gamonedo (SUB)

SLOVAKIEN

Slovenská bryndza (SGB)

Klass 1.6 Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade

TJECKIEN

Všestarská cibule (SUB)

SPANIEN

Ajo Morado de Las Pedroñeras (SGB)

FRANKRIKE

Ail de la Drôme (SGB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 677/2008

av den 16 juli 2008

om utfärdande av importlicenser för ansökningar som lämnades in under de sju första dagarna i juli 2008 inom ramen för de tullkvoter för fjäderfäkött som öppnades genom förordning (EG) nr 616/2007

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 av den 31 augusti 2006 om gemensamma regler för administrationen av sådana importtullkvoter för jordbruksprodukter som omfattas av ett system med importlicenser ⁽²⁾, särskilt artikel 7.2,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 616/2007 av den 4 juni 2007 om öppnande och förvaltning av gemenskapstullkvoter för fjäderfäkött med ursprung i Brasilien, Thailand och andra tredjeländer ⁽³⁾, särskilt artikel 5.5, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 616/2007 öppnades tullkvoter för import av fjäderfäköttprodukter.
- (2) De ansökningar om importlicenser som lämnades in under de sju första dagarna i juli 2008 för delperioden 1 oktober–31 december 2008 avser, för vissa kvoter,

en kvantitet som är större än den kvantitet som finns tillgänglig. Det bör därför beslutas i vilken utsträckning importlicenser kan utfärdas, och det bör fastställas en tilldelningskoefficient som skall tillämpas på de begärda kvantiteterna.

- (3) De ansökningar om importlicenser som lämnades in under de sju första dagarna i juli 2008 för delperioden 1 oktober–31 december 2008 avser, för vissa kvoter, en kvantitet som är mindre än den kvantitet som finns tillgänglig. Det bör därför fastställas för vilka kvantiteter det inte har lämnats in några ansökningar, och dessa kvantiteter bör läggas till den kvantitet som fastställts för den följande delkvotperioden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De tilldelningskoefficienter som anges i bilagan till denna förordning skall tillämpas på de ansökningar om importlicens som lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 616/2007 för delperioden 1 oktober–31 december 2008.

2. De kvantiteter för vilka det inte har lämnats in några ansökningar om importlicens i enlighet med förordning (EG) nr 616/2007, och som skall läggas till kvantiteten för delperioden 1 januari–31 mars 2009, fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juli 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 510/2008 (EUT L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUT L 238, 1.9.2006, s. 13. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 289/2007 (EUT L 78, 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ EUT L 142, 5.6.2007, s. 3. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1549/2007 (EUT L 337, 21.12.2007, s. 75).

BILAGA

Gruppnummer	Löpnummer	Tilldelningskoefficient för ansökningar om importlicens som lämnats in för delperioden 1.10.2008-31.12.2008 (%)	Kvantiteter som inte omfattas av någon licensansökan och som skall överföras till delperioden 1.1.2009-31.3.2009 (kg)
1	09.4211	1,512861	—
2	09.4212	(¹)	55 566 000
4	09.4214	15,583235	—
5	09.4215	29,741127	—
6	09.4216	(²)	4 300 910
7	09.4217	2,883739	—
8	09.4218	(¹)	6 807 600

(¹) Ej tillämpligt. Ingen licensansökan har lämnats in till kommissionen.

(²) Ej tillämpligt. Ansökningarna omfattar kvantiteter som understiger de tillgängliga kvantiteterna.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 678/2008

av den 16 juli 2008

om ändring för nittiosjunde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.1 första strecksatsen, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 anges de personer, grupper och enheter som omfattas av frysning av tillgångar och ekonomiska resurser enligt den förordningen.

- (2) Den 1 och 3 juli 2008 beslutade Förenta nationernas säkerhetsråds sanktionskommitté att ändra förteckningen över de personer, grupper och enheter för vilka frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser bör gälla. Bilaga I bör därför ändras i enlighet med detta.

- (3) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning ska vara verkningfulla bör denna förordning träda i kraft omedelbart.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till rådets förordning (EG) nr 881/2002 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juli 2008.

På kommissionens vägnar

Eneko LANDÁBURU

Generaldirektör för yttre förbindelser

⁽¹⁾ EGT L 139, 29.5.2002, s. 9. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 580/2008 (EUT L 161, 20.6.2008, s. 25).

BILAGA

Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 ska ändras på följande sätt:

(1) Under rubriken "Fysiska personer" ska följande läggas till:

- "(a) Ahmed Deghdegh (alias Abd El Illah). Född den 17 januari 1967 i Anser, Wilaya (provins) i Jijel, Algeriet. Algerisk medborgare. Övriga upplysningar: a) ingår i ledningen för organisationen Al-Qaida in the Islamic Maghreb och är framförallt involverad i organisationens finanser, b) moderns namn är Zakia Chebira och faderns namn är Lakhdar.
- (b) Yahia Djouadi (alias a) Yahia Abou Ammar, b) Abou Ala). Född den 1 januari 1967 i M'Hamid, Wilaya (provins) i Sidi Bel Abbes, Algeriet. Algerisk medborgare. Övriga upplysningar: a) ingår i ledningen för organisationen Al-Qaida in the Islamic Maghreb, b) befinner sig i norra Mali sedan juni 2008, c) moderns namn är Zohra Fares och faderns namn är Mohamed.
- (c) Salah Gsmi (alias a) Abou Mohamed Salah, b) Bounouadher). Född den 13 april 1974 i Zeribet El Oued, Wilaya (provins) i Biskra, Algeriet. Algerisk medborgare. Övriga upplysningar: a) ingår i ledningen för organisationen Al-Qaida in the Islamic Maghreb och är framförallt involverad i organisationens propagandaverksamhet, b) befinner sig i norra Mali sedan juni 2008, c) moderns namn är Yamina Soltane och faderns namn är Abdelaziz.
- (d) Abid Hammadou (alias a) Abdelhamid Abou Zeid, b) Youcef Adel, c) Abou Abdellah). Född den 12 december 1965 i Touggourt, Wilaya (provins) i Ouargla, Algeriet. Algerisk medborgare. Övriga upplysningar: a) knuten till organisationen Al-Qaida in the Islamic Maghreb, b) befinner sig i norra Mali sedan juni 2008, c) moderns namn är Fatma Hammadou och faderns namn är Benabes."

(2) Under rubriken "Fysiska personer" ska "Hamid Al-Ali (alias a) Dr. Hamed Abdullah Al-Ali, b) Hamed Al-'Ali, c) Hamed bin 'Abdallah Al-'Ali, d) Hamid 'Abdallah Al-'Ali, e) Hamid 'Abdallah Ahmad Al-'Ali, f) Hamid bin Abdallah Ahmed Al-Ali, g) Abu Salim). Född den 20.1.1960. Kuwaitisk medborgare" ersättas med följande:

"Hamid Abdallah Ahmed Al-Ali (alias a) Dr. Hamed Abdullah Al-Ali, b) Hamed Al-'Ali, c) Hamed bin 'Abdallah Al-'Ali, d) Hamid 'Abdallah Al-'Ali, e) Hamid 'Abdallah Ahmad Al-'Ali, f) Hamid bin Abdallah Ahmed **Al-Ali**, g) Abu Salim). Född den 20 januari 1960. Kuwaitisk medborgare."

(3) Under rubriken "Fysiska personer" ska "Jaber Al-Jalahmah (alias a) Jaber Al-Jalahmah, b) Abu Muhammad Al-Jalahmah, c) Jabir Abdallah Jabir Ahmad Jalahmah, d) Jabir 'Abdallah Jabir Ahmad Al-Jalahmah, e) Jabir Al-Jalhami, f) Abdul-Ghani, g) Abu Muhammad). Född den 24.9.1959. Kuwaitisk medborgare. Pass nr 101423404" ska ersättas med följande:

"Jaber Abdallah Jaber Al-Jalahmah (alias a) Jaber Al-Jalahmah, b) Abu Muhammad Al-Jalahmah, c) Jabir Abdallah Jabir Ahmad Jalahmah, d) Jabir 'Abdallah Jabir Ahmad Al-Jalahmah, e) Jabir Al-Jalhami, f) Abdul-Ghani, g) Abu Muhammad). Född den 24 september 1959. Kuwaitisk medborgare. Pass nr 101423404."

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

EUROPAPARLAMENTET

EUROPAPARLAMENTETS BESLUT

av den 18 juni 2008

om ändring av beslut 94/262/EGKS, EG, Euratom om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning

(2008/587/EG, Euratom)

EUROPAPARLAMENTET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 195.4,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 107d.4,

med beaktande av det utkast till beslut som Europaparlamentet antog den 22 april 2008 ⁽¹⁾ och av den resolution och de ändringar som antogs den 18 juni 2008 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens yttrande,

med rådets godkännande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna slår fast rätten till god förvaltning som en av de grundläggande rättigheterna för medborgarna i unionen.

(2) Medborgarnas tilltro till ombudsmannens förmåga att grundligt och opartiskt undersöka påstådda fall av administrativa missförhållanden är en grundförutsättning för dennes verksamhet.

(3) Det är önskvärt att ombudsmannens stadga anpassas i syfte att undanröja varje tvivel beträffande dennes befogenhet att grundligt och opartiskt undersöka påstådda fall av administrativa missförhållanden.

(4) Det är önskvärt att ombudsmannens stadga anpassas så att den förblir tillämplig vid eventuella ändringar av rättsliga bestämmelser eller rättspraxis som gäller intervention av unionens organ eller byråer i mål vid EG-domstolen.

(5) Det är önskvärt att ombudsmannens stadga anpassas så att hänsyn kan tas till de förändringar som skett de senaste åren vad gäller EU-institutionernas och -organens roll i kampen mot bedrägerier riktade mot EU:s ekonomiska intressen. Detta gäller särskilt inrättandet av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf). Därmed skulle ombudsmannen få möjlighet att låta dessa institutioner eller organ ta del av uppgifter som faller inom deras behörighetsområde.

(6) Det är önskvärt att åtgärder vidtas för att ge ombudsmannen möjlighet att utveckla sitt samarbete med liknande institutioner på nationell och internationell nivå liksom med nationella och internationella institutioner med ett vidare verksamhetsfält än Europeiska ombudsmannen – exempelvis i fråga om skydd av de mänskliga rättigheterna – eftersom sådant samarbete kan bidra till att göra ombudsmannens insatser mer effektiva.

(7) Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål-gemenskapen upphörde att gälla 2002.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjorda i EUT.

⁽³⁾ Rådets beslut av den 12 juni 2008.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar till beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom

Europaparlamentets beslut 94/262/EKSG, EG, Euratom ⁽¹⁾ ska ändras enligt följande:

1. I första strecksatsen ska orden "artikel 20d.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen" strykas.
2. Tredje skälet ska ersättas med följande:

"Ombudsmannen, som även kan handla på eget initiativ, måste ha tillgång till allt som behövs för ämbetsutövningen. Därför måste gemenskapens institutioner och organ på ombudsmannens begäran tillhandahålla all information som begärs och utan att det påverkar ombudsmannens skyldighet att inte avslöja sådan information. Tillgången till sekretessbelagd information eller sekretessbelagda dokument, särskilt känsliga handlingar i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1049/2001 (*), bör vara förenlig med säkerhetsbestämmelserna för gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet i fråga. Institutioner och organ som tillhandahåller sekretessbelagda uppgifter eller handlingar enligt artikel 3.2 första stycket bör underrätta ombudsmannen om att de är sekretessbelagda. Vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 3.2 första stycket bör ombudsmannen i förväg ha kommit överens med institutionen eller organet i fråga om villkoren för hantering av sekretessbelagd information eller sekretessbelagda dokument och annan information som omfattas av tystnadsplikt. Om ombudsmannen inte får den begärda hjälpen ska ombudsmannen underrätta Europaparlamentet, som vidtar lämpliga åtgärder.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43)."

3. I artikel 1.1 ska orden "artikel 20d.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen" strykas.
4. Artikel 3.2 ska ersättas med följande:

"2. Gemenskapens institutioner och organ ska förse ombudsmannen med all information som begärs av den och ge ombudsmannen tillgång till relevanta dokument. Tillgången

till sekretessbelagd information eller sekretessbelagda dokument, särskilt känsliga handlingar i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1049/2001, ska vara förenlig med säkerhetsbestämmelserna för gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet i fråga.

Institutioner och organ som tillhandahåller sekretessbelagda uppgifter eller handlingar enligt stycket ovan ska underrätta ombudsmannen om att de är sekretessbelagda.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första stycket ska ombudsmannen i förväg ha kommit överens med institutionen eller organet i fråga om villkoren för hantering av sekretessbelagd information eller sekretessbelagda dokument och annan information som omfattas av tystnadsplikt.

Institutionerna eller organen i fråga ska ge ombudsmannen tillgång till dokument som härrör från en medlemsstat och som är hemliga enligt lag eller andra författningar endast om den medlemsstaten på förhand har givit sitt samtycke.

De ska ge tillgång till andra dokument som härrör från en medlemsstat efter att ha informerat medlemsstaten i fråga.

I båda fallen får ombudsmannen i enlighet med artikel 4 inte avslöja innehållet i sådana dokument.

Tjänstemän och andra anställda inom gemenskapens institutioner och organ ska avlägga vittnesmål på begäran av ombudsmannen; de ska fortfarande vara bundna av de relevanta reglerna i tjänsteföreskrifterna, i synnerhet ska de ha fortsatt tystnadsplikt."

5. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

1. Ombudsmannen och dennes personal, på vilka artikel 287 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 194 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ska tillämpas, får inte avslöja information eller innehåll i dokument som de får tillgång till i sina undersökningar. Framför allt får de inte avslöja sekretessbelagd information eller innehåll i dokument som överlämnats till ombudsmannen, i synnerhet inte känsliga handlingar i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1049/2001, eller dokument som omfattas av gemenskapslagstiftningen om skydd av personuppgifter liksom sådan information som kan skada den person som har lämnat in klagomålet eller någon annan inblandad person, dock utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.

⁽¹⁾ EUT L 113, 4.5.1994, s. 15.

2. Om ombudsmannen i sina undersökningar upptäcker förhållanden som han anser kan omfattas av straffrättslig lagstiftning, ska ombudsmannen genast underrätta de nationella behöriga myndigheterna via medlemsstaternas beskickningar vid Europeiska gemenskaperna och, om fallet ligger inom dess befogenhetsområde, den institution, det organ eller den avdelning inom gemenskapen som ansvarar för bedrägeribekämpning; om så är lämpligt ska ombudsmannen även underrätta den gemenskapsinstitution eller det gemenskapsorgan som har maktbefogenheter över tjänstemannen eller den anställda i fråga; institutionen kan eventuellt åberopa artikel 18 andra stycket i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna. Ombudsmannen får även informera gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet i fråga om förhållanden som från disciplinär synpunkt ifrågasätter uppträdandet hos en av deras anställda."

6. Följande artikel 4a ska infogas:

"Artikel 4a

Ombudsmannen och dennes personal ska hantera allmänhetens begäranden om tillgång till dokument, utöver vad som avses i artikel 4.1, i enlighet med de villkor och gränser som föreskrivs i förordning (EG) nr 1049/2001."

7. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Ombudsmannen får samarbeta med myndigheter av samma typ i vissa medlemsstater under förutsättning att det sker i enlighet med gällande nationell lagstiftning, om

det gör undersökningsarbetet mer effektivt och ger bättre skydd för rättigheter och intressen åt de personer som lämnar in klagomål. Ombudsmannen får inte på dessa grunder begära att få se dokument som ombudsmannen inte skulle ha tillgång till enligt artikel 3.

2. Inom ramen för sina befogenheter enligt artikel 195 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 107d i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen och i syfte att undvika dubbelarbete i förhållande till verksamheten inom andra institutioner och organ, får ombudsmannen, på samma villkor, samarbeta med de institutioner och organ i medlemsstaterna som ansvarar för främjande och skydd av grundläggande rättigheter."

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft fjorton dagar efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 18 juni 2008.

För Europaparlamentet
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2008/588/GUSP

av den 15 juli 2008

om stöd för den verksamhet som bedrivs av den förberedande kommissionen vid organisationen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBTO) i syfte att stärka kommissionens övervaknings- och kontrollkapacitet och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14, och

av följande skäl:

- (1) Den 12 december 2003 antog Europeiska rådet EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, där kapitel III innehåller en förteckning över åtgärder som måste vidtas både inom Europeiska unionen och i tredjeländer för att bekämpa sådan spridning.
- (2) EU genomför aktivt denna strategi och verkställer de åtgärder som anges i kapitel III i denna, särskilt genom att frigöra ekonomiska resurser för att ge stöd till särskilda projekt som leds av multilaterala institutioner, till exempel det provisoriska tekniska sekretariatet vid organisationen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBTO).
- (3) Den 17 november 2003 antog rådet gemensam ståndpunkt 2003/805/Gusp⁽¹⁾ om universalisering och förstärkning av multilaterala avtal om icke-spridning av massförstörelsevapen och bärare. I denna gemensamma ståndpunkt uppmanas bland annat till att påskynda undertecknande och ratificering av fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT).

- (4) Att CTBT snabbt träder i kraft och universaliseras samt att den förberedande kommissionens övervaknings- och kontrollsystem förstärks är viktiga mål i EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen.

- (5) Den kärnsprängning som genomfördes i oktober 2006 av Demokratiska folkrepubliken Korea underströk i detta sammanhang ytterligare betydelsen av att CTBT snabbt träder i kraft liksom behovet av att CTBTO:s övervaknings- och kontrollsystem snabbare byggs upp och förstärks. Signatärstaterna till CTBT har beslutat att, i avvaktan på att CTBTO bildas, inrätta en förberedande kommission med rättskapacitet för det faktiska genomförandet av CTBT.

- (6) CTBTO:s förberedande kommission undersöker för närvarande hur dess kontrollsystem bäst kan stärkas, inbegripet genom att utveckla kapacitet för ädelgasövervakning och sträva efter att förmå signatärstaterna att delta fullt ut i genomförandet av kontrollsystemet. Den förberedande kommissionen bör därför anförtros det tekniska genomförandet av denna gemensamma åtgärd.

- (7) Mot bakgrund av det ovanstående antog rådet gemensam åtgärd 2006/243/Gusp⁽²⁾ och därefter gemensam åtgärd 2007/468/Gusp⁽³⁾ om stöd för den verksamhet som bedrivs av CTBTO:s förberedande kommission på utbildningsområdet och för uppbyggnad och förstärkning av dess övervaknings- och kontrollkapacitet samt inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen. Detta EU-stöd bör fortsätta.

⁽¹⁾ EUT L 302, 20.11.2003, s. 34.

⁽²⁾ EUT L 88, 25.3.2006, s. 68.

⁽³⁾ EUT L 176, 6.7.2007, s. 31.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I syfte att säkerställa ett fortlöpande och praktiskt genomförande av vissa inslag i EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen ska Europeiska unionen stödja den verksamhet som bedrivs av den förberedande kommissionen vid organisationen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBTO) för att främja följande målsättningar:

a) Att stärka kapaciteten hos CTBTO:s övervaknings- och kontrollsystem, bland annat när det gäller detektion av radionuklider.

b) Att stärka kapaciteten i signatärstaterna till CTBT så att de kan fullgöra sina kontrollskyldigheter enligt CTBT och till fullo dra nytta av deltagandet i CTBT-systemet.

2. De projekt som ska stödjas av EU ska ha följande särskilda målsättningar:

a) Att fortsätta stödja CTBTO:s förberedande kommissions kapacitetsuppbyggnad på området för övervakning och kontroll av ädelgaser och för detektion och identifiering av eventuella kärnsprängningar.

b) Att tillhandahålla tekniskt stöd till afrikanska länder i syfte att till fullo integrera signatärstaterna i CTBTO:s övervaknings- och kontrollsystem.

Projekten ska genomföras till gagn för alla signatärstater till CTBT.

En utförlig beskrivning av projekten återfinns i bilagan.

Artikel 2

1. Ordförandeskapet ska, biträtt av rådets generalsekreterare/den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, ansvara för genomförandet av denna gemensamma åtgärd. Kommissionen ska medverka i full omfattning.

2. Det tekniska genomförandet av de projekt som avses i artikel 1.2 ska genomföras av CTBTO:s förberedande kommission. Den ska utföra denna uppgift under överinseende av generalsekreteraren/den höge representanten, som biträder ordförandeskapet. Generalsekreteraren/den höge representanten ska i

detta syfte ingå nödvändiga överenskommelser med CTBTO:s förberedande kommission.

3. Ordförandeskapet, generalsekreteraren/den höge representanten och kommissionen ska fortlöpande informera varandra om projekten i enlighet med sina respektive befogenheter.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av de projekt som anges i artikel 1.2 ska vara 2 316 000 EUR.

2. De utgifter som finansieras med det belopp som anges i punkt 1 ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som är tillämpliga på Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

3. Kommissionen ska övervaka att de utgifter som avses i punkt 2, vilka ska ha formen av gåvobistånd, förvaltas korrekt. Den ska därför ingå ett finansieringsavtal med CTBTO:s förberedande kommission. Det ska i finansieringsavtalet fastställas att CTBTO:s förberedande kommission ska säkerställa att EU-bidraget synliggörs i proportion till sin storlek.

4. Kommissionen ska sträva efter att ingå finansieringsavtalet i punkt 3 snarast möjligt efter denna gemensamma åtgärds ikraftträdande. Den ska informera rådet om eventuella svårigheter i samband med detta och om den tidpunkt när finansieringsavtalet ingås.

Artikel 4

Ordförandeskapet ska, biträtt av generalsekreteraren/den höge representanten, rapportera till rådet om genomförandet av denna gemensamma åtgärd på grundval av regelbundna rapporter från CTBTO:s förberedande kommission. Dessa rapporter ska ligga till grund för rådets utvärdering. Kommissionen ska medverka i full omfattning. Den ska informera om de finansiella aspekterna av genomförandet av denna gemensamma åtgärd.

Artikel 5

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Den upphör att gälla 18 månader efter det att finansieringsavtalet ingås mellan kommissionen och CTBTO:s förberedande kommission eller efter 6 månader om inget finansieringsavtal har ingåtts före den dagen.

Artikel 6

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 2008.

På rådets vägnar

M. BARNIER

Ordförande

BILAGA

EU:s stöd till den verksamhet som bedrivs av CTBTO:s förberedande kommission för att stärka dess övervaknings- och kontrollkapacitet och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen

I. INLEDNING

Uppbyggnaden av ett väl fungerande övervaknings- och kontrollsystem för CTBTO:s förberedande kommission är en avgörande faktor för att förbereda genomförandet av CTBT när det har trätt i kraft. Utvecklingen av den kapacitet som CTBTO:s förberedande kommission förfogar över för övervakning av ädelgaser är ett viktigt redskap för att bedöma huruvida en observerad sprängning är en kärnsprängning eller ej. Dessutom är funktion och prestanda för CTBTO:s övervaknings- och kontrollsystem beroende av bidrag från samtliga signatärstater till CTBT. Därför är det viktigt att göra det möjligt för signatärstaterna att delta i och till fullo bidra till CTBTO:s övervaknings- och kontrollsystem.

Förslaget bygger på följande två delar:

a) Ädelgasövervakning.

b) Tekniskt stöd.

II. BESKRIVNING AV PROJEKTEN

1. Projektdelen ädelgasövervakning: mätningar av radioaktivt xenon och dataanalys för att stödja CTBTO i genomförandet av kontrollsystemet för ädelgas

Bakgrund

1. De rapporterade ädelgasmätningarna från olika team efter händelsen i Nordkorea den 9 oktober 2006 har visat att det går att mäta radioaktivt xenon och att dessa data kan användas för kontrolländamål. Emellertid är avsevärda forskningsinsatser fortfarande nödvändiga för att till fullo avgöra denna tekniks potential för CTBT-ändamål.
2. De resultat av det internationella ädelgasexperimentet (Inge) som uppnått under de senaste åtta åren visade tydligt att den radioaktiva xenonbakgrunden var mycket mer komplicerad än vad man inledningsvis trott. Antropogena källor som man inledningsvis förbisett identifierades, såsom produktionsanläggningen för radioisotoper för medicinska tillämpningar. Några av dessa anläggningar togs i drift efter förhandlingarna om CTBT. En fullständig inventering av källor till radioaktivt xenon återstår att göra. Till denna fråga hör variationen av den atmosfäriska xenonaktivitetens bakgrundskoncentration i fråga om plats, sammansättning och tidpunkt.
3. Rådets gemensamma åtgärd 2007/468/Gusp ("den andra gemensamma åtgärden inom ramen för CTBTO") syftade till att studera och mäta xenonbakgrunden i flera delar av världen under begränsade tidsperioder. Syftet med den andra gemensamma åtgärden inom ramen för CTBTO var att förbättra kunskapen om och förståelsen av verkningar av källor, atmosfärisk transport samt påverkan av regionala meteorologiska förhållanden. Mätningarna utförs för närvarande på olika avstånd från kända antropogena källor, såsom kärnkraftsverk och radiofarmaceutiska anläggningar. Resultaten av den andra gemensamma åtgärden inom ramen för CTBTO kommer att användas för att ytterligare utveckla och validera metoder för kategorisering av mätningar som detekterats av effektiva system för detektion av ädelgas.

Målen för det nya projektet

4. Som en direkt uppföljning av de åtgärder som vidtagits enligt den andra gemensamma åtgärden inom ramen för CTBTO föreslår CTBTO nu en mera omfattande global mätkampanj. Denna kommer att inriktas på att undersöka påverkan från lokala källor till radioaktivt xenon på fördelning och tidsvariabilitet avseende koncentrationen av radioaktivt xenon. Projektet syftar till att uppnå följande mål:

— Komplettera kunskapen om den globala xenonbakgrunden genom mätningar under längre och således mer representativa tidsperioder. Detta behövs för att undersöka inverkan av regionala och säsongsbetingade meteorologiska transportmönster.

- Det föreslagna projektet avser att lägga till empiriska data för att förbättra vår förståelse för ädelgasnätets resultat och hjälpa till att förstå dess starka och svaga sidor, i synnerhet hur ädelgasdetektionen samspelar med tekniken inom andra internationella övervakningssystem (IMS) och beräkningar av atmosfärisk transport. Det skulle också kunna tillhandahålla en värdefull bas för att eventuellt genomföra övervakningskapacitet för ädelgas i hela nätet såsom nämns i CTBT-protokollet.
- Testning av xenonutrustning och logistik under olika miljöförhållanden. Tillgängliga mätsystem för xenon (det svenska SAUNA-systemet och det franska SPALAX-systemet) är avancerade med potential för transport och utplacering i svåra miljöer. Emellertid krävs mer erfarenhet för att lära hur och under vilka omständigheter dessa system kan utplaceras, samt vilket logistiskt och tekniskt stöd som behövs.

Fördelar

5. Fördelarna med kontrollsystemet kommer att vara följande:

- Fler observationer av den radioaktiva xenonbakgrunden på olika avstånd från den uppmätta kända antropogena källan.
- Eventuella kompletterande mätresultat för en övergripande inventering av radioaktivt xenon.
- Stöd till utveckling och validering av metoden för dataanalys och tolkning till nytta för IMS-nätet.
- Ytterligare utveckling och validering av modellberäkningar av atmosfärisk transport i olika skalor och för olika geografiska regioner.
- Uppmuntran och stöd till lokalt samarbetande institutioner att delta i och bidra till Inge-experimentet med uppföljande nationella xenondetektionssystem, utbildning av lokal personal för att driva stationerna och underlätta inrättande av systemen.
- Fastställande av områden där nätet resultat skulle kunna påverkas av säsongsbetingade meteorologiska förhållanden.

Beskrivning

6. Inom projektet planeras det inköp av två mätsystem för xenon, företrädesvis med användning av två olika detektionsmetoder. Systemen, en robust mobil enhet och en nyckelfärdig enhet som specialframställts i en transporterbar behållare, kommer att använda befintlig och tillgänglig teknik. Parallellt med systemupphandlingen kommer besök på platsen att genomföras för att kontrollera infrastrukturen och förbereda mätkampanjen. Valet av plats och mätperiodens längd kommer att grundas på detaljerade meteorologiska studier som kommer att utföras av det provisoriska tekniska sekretariatet (PTS) i en förberedande fas. Kriterierna för valet av plats kommer också att grundas på tillgång till samarbetande lokala institutioner, logistik och meteorologiska kriterier. Förberedelsefasen planeras vara från 3 upp till 6 månader.
7. Efter en kort provdriftsperiod vid högkvarteret kommer de båda systemen att transporteras till de utvalda platserna för att mäta radioaktivt xenon under en representativ period på 6 till 12 månader. Systemen kommer att installeras, kalibreras och tas i drift av systemleverantören. Lokal personal kommer att kontraktanställas för den tid mätningen pågår och utbildas för att kunna förestå den dagliga driften och underhållet av systemet. När mätningen slutförts kommer systemen att återsändas till PTS.
8. Nära samarbete och deltagande i alla aspekter av genomförandet av projektet kommer att eftersträvas med berörda institutioner i de länder där mätningarna utförs. Dessutom kommer PTS att sträva efter samarbete med institutioner i Europeiska unionens medlemsstater på specifika områden, såsom laboratoriestöd, kvalitetskontroll, logistik och undersökningar av atmosfärisk transport.
9. Uppgifterna kommer att analyseras av PTS. En workshop för utvärdering av resultatet kommer att genomföras i slutet av projektet.

2. *Projektdelen tekniskt bistånd: integrering av signatärstaterna i Afrika, så att de fullt ut deltar i och bidrar till genomförandet av CTBTO:s övervaknings- och kontrollsystem*

Bakgrund

1. Ett av de unika inslagen i CTBT:s kontrollsystem i förhållande till andra vapenkontrollsystem är tillhandahållandet i realtid av för efterlevnaden relevant information direkt till de deltagande staterna. Uppgifter och produkter från IMS och det internationella datacentrumet (IDC) görs tillgängliga för alla signatärstater. För närvarande tillhandahåller PTS uppgifter och produkter till mer än 840 auktoriserade användare i 96 signatärstater.
2. Medan intresset för inrättande av nationella datacentrum (NDC) har ökat betydligt under de senaste två åren bland utvecklingsländerna (en ökning av antalet abonnenter med omkring 20 %) – har många utvecklingsländer fortfarande inte full tillgång till CTBTO-systemet. Detta gäller särskilt Afrika, där såväl antalet stater som har inrättat NDC som antalet säkra signatärkonton (SSA) fortfarande är lågt.
3. Den föreslagna tekniska stödverksamheten syftar till att underlätta ett förbättrat deltagande från de afrikanska staternas sida i CTBT:s kontrollsystem och de vetenskapliga fördelarna med detta. För att potentiella användare ska kunna begära uppgifter och produkter och använda dessa, måste de förfoga över en tillfredsställande teknisk bakgrund. En sådan bakgrund bör omfatta de grundläggande funktionerna i IDC och IMS samt i de vetenskapliga tillämpningar som kan härledas från användningen av IMS-uppgifter och IDC-produkter. Detta kan bäst uppnås genom utbildningsverksamhet under en längre tidsperiod.
4. Projektet kommer därför att omfatta en längre närvaro i varje mottagarstat av tekniska experter, vilka anlitas av PTS och kommer att fungera som regionala kontaktpunkter under projektets varaktighet. I den mån det går att genomföra kommer målinriktad utbildning och tekniskt stöd att utformas för de mottagarstater där särskilda behov i samband med inrättandet av NDC och SSA samt systemets vetenskapliga fördelar har identifierats och bedömts. Utvalda signatärstater i Afrika som ännu inte har ratificerat CTBT kommer också att delta i detta projekt. All kontaktpunktsverksamhet i mottagarstaterna kommer att utföras i nära samordning med och med stöd från PTS, så att effektivitet och hållbarhet vid utbildning och tekniskt stöd i anslutning till projektet samt en adekvat harmonisering med åtgärder enligt gemensam åtgärd 2006/243/Gusp ("första gemensamma åtgärd till stöd för CTBTO") säkerställs.
5. Med tillämpning av ovan nämnda kriterier planerar PTS under denna första fas av det målinriktade tekniska stödet verksamhet i så många av följande afrikanska stater som möjligt, med förbehåll för en föregående bedömning från PTS:s sida av genomförbarheten utifrån de lokala förutsättningarna vid denna tidpunkt samt efter godkännande av mottagarländerna i enlighet med bestämmelserna under IV:

— I östra och södra Afrika: Angola, Burundi, Etiopien, Kenya, Komorererna, Lesotho, Malawi, Mozambique, Swaziland, Rwanda, Tanzania, Uganda, Zambia och Zimbabwe.

— I norra och västra Afrika: Algeriet, Benin, Egypten, Ekvatorialguinea, Gabon, Gambia, Ghana, Guinea, Guinea-Bissau, Libyen, Marocko, Tchad, Togo och Tunisien.

Målsättningar med projektet

6. Projektet syftar till att förse mottagarstaterna med tillräcklig kunskap och tillräckligt stöd för att de ska kunna bygga upp och/eller förbättra sin egen NDC-kapacitet samt att tillhandahålla ett utbildningsprogram för NDC-personal. En betydande del av projektet kommer dessutom att ägnas praxis vid drift av IMS-stationer. Mottagarstaterna kommer att medges enklare och effektivare tillgång till och användning av IDC-uppgifter och -produkter och kommer att kunna förbättra underhållet av IMS-stationer på sitt territorium.
7. Interaktionen med kontaktpunkterna förväntas underlätta en ökning av antalet NDC bland mottagarstaterna och dessa staters ökade deltagande i genomförandet av CTBT:s övervaknings- och kontrollsystem, inklusive verksam och effektiv användning av IDC-uppgifter och -produkter. Dessutom syftar projektet till att stärka interaktionen och samarbetet mellan CTBTO och vetenskapsmän och vetenskapliga institutioner i dessa regioner.

8. Användning av den e-lärandekapacitet inom PTS som har utvecklats under den första gemensamma åtgärden till stöd för CTBTO kommer att ingå i projektet. Detta kommer att utgöra ett forum där deltagare kan instrueras i användningen av e-lärandeprodukter. Återkoppling från denna process från användare i mottagarstaterna kommer att ha ett positivt inflytande på projekt inom såväl e-lärande som tekniskt stöd.
9. Syftet med det tekniska stödet är att göra varje mottagarstat mer engagerad i den utveckling av dess NDC som genomförs av PTS. Denna verksamhet kommer att genomföras som en uppföljning av bestämmelserna om tekniskt stöd i del I F.22 i protokollet till CTBT.

Fördelar

10. Avsikten är att projektet ska ha ett antal viktiga fördelar för CTBTO och mottagarstaterna, nämligen följande:
 - Det kommer att göra det möjligt för NDC i mottagarstater att få mer kvalificerad teknisk kompetens för
 - underhåll och skötsel av IMS-stationerna,
 - analys och hantering av uppgifterna och produkterna.
 - Det kommer att göra det möjligt för de stater som inrättar NDC att ta emot och analysera de rådata som IDC tillhandahåller i realtid.
11. De stater som inrättar NDC kommer att få finansiellt och tekniskt stöd samt personalstöd från PTS och detta stöd kommer att hjälpa mottagarstaterna att utveckla och upprätthålla den tekniska sakkunskap som är nödvändig för att fullt ut delta i CTBT:s övervaknings- och kontrollsystem.
12. En större förståelse bland mottagarstaterna av hur inrättandet av NDC kan bidra till att berika den egna vetenskapliga basen och hur IMS-uppgifter kan användas för analys av händelser i regionen.
13. En ökning av antalet och den geografiska spridningen av de NDC-inrättningar som tar emot och självständigt analyserar IDC-information kommer att medge en effektivare användning av IDC och därigenom underlätta ytterligare förbättring av systemets exakthet (vilket framkom vid det första systemomfattande kapacitetstestet, vilket genomfördes av PTS i april-juni 2005).

Beskrivning

14. PTS kommer att utse och tillhandahålla två tekniska experter som konsulter som ska fungera som kontaktpunkter och vara stationerade i Afrika under hela den tid projektet varar och som kommer att samordna all aktivitet i samråd med och med godkännande från IDC-förvaltningen. Mottagarländerna kommer att delas in i två grupper mellan de båda kontaktpunkterna. Arbetet i varje region kommer att delas in i två faser.
15. Fas 1: Tekniska arbetsbesök i varje land
 - Kontaktpunkterna ska resa till mottagarländerna såsom beskrivet ovan i syfte att bedöma medvetenhetsnivå och användning av PTS-uppgifter och -produkter. De ska interagera med nationella myndigheter för att få förståelse för de aktuella behoven och uppfattningarna och för att öka medvetenheten om PTS-uppgifter och -produkter, inklusive deras möjliga användning för civila och vetenskapliga ändamål. Dessutom ska kontaktpunkterna etablera kontakt med andra berörda institutioner i varje land som eventuellt kan ha nytta av att använda PTS-uppgifter och -produkter. Kontaktpunkterna ska underlätta nätverkssamarbete mellan den nationella myndigheten och berörda institutioner på lämpligt sätt. I de fall då en NDC finns ska varje NDC:s status med avseende på personal och infrastruktur (inklusive dator- och internetinfrastruktur) bedömas för att fastställa prioriterade främjande åtgärder.
 - Därefter kommer teknisk utbildning med praktiska övningar att genomföras med deltagare från de institutioner som identifierats i denna fas. Dessa övningar kommer att tillhandahålla tekniskt kunnande om PTS-uppgifter och -produkter. De kommer att anpassas till deltagarnas samlade kunskaper med beaktande av de officiella språken i mottagarländerna. Under utbildningen kommer deltagarna att arbeta med programvara från PTS som utvecklats för NDC och som kan användas för att få tillgång till och analysera PTS-uppgifter och -produkter. Denna programvara kommer att tillhandahållas deltagare (som är godkända PTS-användare) för installation vid deras egna institut. Dessutom kommer datorutrustning och kringutrustning att ges till deltagare som är godkända PTS-användare, på grundval av en bedömning av deras behov. Dessa övningar kommer också att bereda tillfälle att främja samarbete mellan teknisk personal vid institutioner i regionen.

16. Fas 2: Uppföljning

Efter fullbordandet av fas 1, bör deltagarna kunna använda sina nya kunskaper, programvaran och datorutrustningen och installera och få dessa nya medier att fungera på grundval av vad de lärde sig under utbildningen. I syfte att konsolidera de förvärvade kunskaperna och/eller fylla återstående luckor, ska kontaktpunkterna återvända till mottagarländerna för att bedöma hur deltagarna använder sig av vad de lärde sig under utbildningen i samband med fas 1. Målet med dessa kortare uppföljningsbesök är att se till att den lokala tekniska personalen rutinmässigt kan använda PTS-uppgifter och -produkter. Dessa ansträngningar kommer att anpassas till lokalt behov och kunnande, ur ett hållbarhetsperspektiv, så att verksamheten fortsätter även efter det att projektet avslutats.

17. Projektet avslutas med att en övergripande rapport överlämnas till varje mottagarstat med en beskrivning av framsteg som gjorts, formulerade och konstaterade behov och av inbördes förbindelser mellan de organisationer som besökts. Detta kommer att utgöra grunden för ytterligare uppföljande aktiviteter i respektive land.

III. VARAKTIGHET

Genomförandet av projektet beräknas totalt pågå under 18 månader.

IV. MOTTAGARE

Mottagarna av projekten i denna gemensamma åtgärd är samtliga signatärstater till CTBT och CTBTO:s förberedande kommission.

Det slutliga valet av mottagarstater avseende projektdelen "tekniskt stöd" kommer att göras i samråd mellan genomförandeorganet och ordförandeskapet, biträdd av generalsekreteraren/den höge representanten i nära samråd med medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för den behöriga rådsarbetsgruppen. Det slutliga avgörandet kommer att grunda sig på förslag från genomförandeorganet i enlighet med artikel 2.2 i denna gemensamma åtgärd.

V. GENOMFÖRANDEORGAN

CTBTO:s förberedande kommission kommer att få i uppdrag att genomföra projekten på det tekniska planet. Projekten kommer att genomföras direkt av personal vid CTBTO:s förberedande kommission, experter från signatärstaterna till CTBT och entreprenörer. När det gäller entreprenörer ska eventuell upphandling av varor, entreprenader eller tjänster som genomförs av CTBTO:s förberedande kommission inom ramen för denna gemensamma åtgärd genomföras enligt föreskrifterna i det finansieringsavtal som Europeiska kommissionen ska ingå med CTBTO:s förberedande kommission.

Det genomförande organet ska utarbeta

- a) en halvtidsrapport efter de första sex månaderna av projektens genomförande,
- b) en slutrapport senast en månad efter det att projekten har genomförts.

Rapporterna ska ställas till ordförandeskapet, som ska biträddas av rådets generalsekreterare/den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

VI. ÖVRIGA MEDVERKANDE

Projekten kommer i sin helhet att finansieras genom denna gemensamma åtgärd. Experter från CTBTO:s förberedande kommission och från signatärstaterna till CTBT kan betraktas som övriga medverkande. Dessa kommer att arbeta i enlighet med de fastställda reglerna för sakkunniga vid CTBTO:s förberedande kommission.

IV

(Andra rättsakter)

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

BESLUT AV EFTAS ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

nr 125/06/KOL

av den 3 maj 2006

om den norska Energifonden (Norge)

EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET⁽¹⁾ HAR ANTAGIT DETTA
BESLUT

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽²⁾, särskilt artiklarna 61–63 och protokoll 26 till detta,

med beaktande av avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol⁽³⁾, särskilt artikel 24,

med beaktande av artikel 1.2 i del I och artiklarna 4.4, 6, 7.2, 7.3, 7.4, 7.5 och 14 i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet,

med beaktande av myndighetens riktlinjer⁽⁴⁾ för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet, särskilt kapitel 15 om statligt stöd till skydd för miljön i dessa,

⁽¹⁾ Nedan kallad "myndigheten".

⁽²⁾ Nedan kallat "EES-avtalet".

⁽³⁾ Nedan kallat "övervaknings- och domstolsavtalet".

⁽⁴⁾ Riktlinjer för tillämpning och tolkning av artiklarna 61 och 62 i EES-avtalet och artikel 1 i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet, antagna och utfärdade av myndigheten den 19 januari 1994, EGT L 231, 3.9.1994, s. 5, och EES-supplement 32, senast ändrade den 19 april 2006; nedan kallade "riktlinjerna för statligt stöd".

med beaktande av myndighetens beslut av den 14 juli 2004 om de tillämpningsföreskrifter som anges i artikel 27 i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet,

efter att ha uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter i enlighet med dessa föreskrifter⁽⁵⁾, och med beaktande av deras synpunkter, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND

1. Förfarande

Genom en skrivelse av den 5 juni 2003 från den norska delegationen till Europeiska unionen, som var en vidarebefordran av en skrivelse från det norska olje- och energidepartementet av den 4 juni 2003, vilka båda mottogs och registrerades av myndigheten den 10 juni 2003 (dok. nr 03-3705-A, registrerat under ärende SAM 030.03006), anmälde de norska myndigheterna, i enlighet med artikel 1.3 i del I i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet, ändringar av två befintliga stödordningar, nämligen "Stödordning för införande av ny energiteknik" och "Informations- och utbildningsåtgärder på energieffektivitetsområdet".

⁽⁵⁾ EUT C 196, 11.8.2005, s. 5.

Genom en skrivelse av den 16 juni 2003 (dok. nr 03-3789-D), meddelade Eftas övervakningsmyndighet (nedan kallad "myndigheten") de norska myndigheterna att åtgärden skulle betraktas som "olagligt stöd" i enlighet med kapitel 6 i myndighetens procedurregler och materiella regler inom området för statligt stöd⁽⁶⁾, eftersom ordningen hade införts den 1 januari 2002, dvs. innan anmälan gjordes.

Efter olika skriftväxlingar⁽⁷⁾ informerades myndigheten de norska myndigheterna genom en skrivelse av den 18 maj 2005 att den hade beslutat att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 1.2 i del I i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet i fråga om den norska Energifonden.

Myndighetens beslut nr 122/05/KOL om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* och i EES-supplementet⁽⁸⁾. Myndigheten uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter. Myndigheten mottog en synpunkt. Genom en skrivelse av den 27 september 2005 (händelse nr 335569) vidarebefordrade myndigheten denna synpunkt till de norska myndigheterna för kommentar.

Genom en skrivelse från den norska delegationen till Europeiska unionen av den 15 juli 2005, genom vilken en skrivelse från moderniseringsdepartementet av den 12 juli 2005 och en skrivelse från olje- och energidepartementet av den 11 juli 2005 vidarebefordrades, inkom de norska myndigheterna med synpunkter på myndighetens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet. Skrivelserna mottogs och registrerades av myndigheten den 19 juli 2005 (händelse nr 327172).

Ytterligare information, särskilt en rapport från experten First Securities, översändes av de norska myndigheterna den 6 oktober 2005 (händelse nr 345642). Den 11 oktober 2005 hölls ett möte mellan de norska myndigheterna och myndigheten. De norska myndigheterna översändes ytterligare information via e-post den 18 november 2005 (händelse nr 350637). Den 13 februari 2006 hölls ett möte med de norska myndigheterna. Ytterligare information lämnades av de norska myndigheterna den 8 mars 2006 (händelse nr 365788).

⁽⁶⁾ Kapitel 6 togs senare bort genom myndighetens beslut nr 195/04/KOL av den 14 juli 2004. Definitionen av olagligt stöd återfinns numera i artikel 1 f i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet.

⁽⁷⁾ För mer ingående information om de olika skriftväxlingarna mellan de norska myndigheterna och myndigheten, hänvisas till myndighetens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet, beslut nr 122/05/KOL, se fotnot 5.

⁽⁸⁾ Se fotnot 5.

2. Beskrivning av Energifondens stödåtgärder

Genom sin anmälan meddelade den norska regeringen ändringar i två befintliga ordningar inom energiområdet som har tillämpats sedan 1978/79 under överinseende av NVE, det norska direktoratet för vattenresurser och energi. Den första ordningen var "Stödordning för införande av ny energiteknik" genom vilken den norska regeringen beviljade investeringsstöd för införande av förnybar energiteknik. Den andra ordningen, "Informations- och utbildningsåtgärder på energieffektivitetsområdet", gällde stöd för kampanjer och kurser om energieffektivitet avsedda för industri-, handels- och hushållssektorn. Stödordningarna finansierades genom budgetanslag. De viktigaste anmälda ändringarna i stödordningarna gällde

2.1 sammanslagning av stödordningarna under en ny finansieringsmekanism, Energifonden,

2.2 en ny finansieringsmetod genom att ett påslag på eldistributionsavgifterna⁽⁹⁾ härnäst skulle införas – för alla åtgärder som beviljades stöd av Enova – i tillägg till fortsatta anslag genom statsbudgeten, samt

2.3 Energifondens förvaltning genom det nyligen inrättade administrativa organet Enova. Dessutom hade nya bestämmelser och ett avtal mellan norska staten och Enova antagits. Dessa nya bestämmelser skulle se till att stödåtgärderna leder fram till att vissa angivna miljöpolitiska mål uppnås.

2.1 Sammanslagning av de båda stödordningarna

Energifonden inrättades den 1 januari 2002 och de båda stödordningar som nämns ovan slogs samman under denna fond. Energifonden fungerar som en finansieringsmekanism för stödåtgärder som fortsätter under den nya ordningen.

2.2 Den nya metoden för att finansiera Energifonden

De befintliga stödordningarna finansierades genom anslag från statsbudgeten, medan den nyinrättade Energifonden finansieras både genom anslag från statsbudgeten och genom ett påslag på eldistributionsavgifterna (inte ett påslag på själva energiproduktionen).

⁽⁹⁾ Enligt de norska myndigheterna infördes detta påslag 1990 vid avregleringen av elmarknaden. Före 2002 förvaltade nätföretagen påslaget för att täcka sina egna kostnader i samband med information om energieffektivitet.

Påslaget införs genom olje- och energidepartementets förordning om Energifonden av den 10 december 2001⁽¹⁰⁾. Enligt avsnitt 3 jämte avsnitt 2.a i Energifondsförordningen skall alla företag som har beviljats licens i enlighet med avsnitt 4–1 i energilagen⁽¹¹⁾ ("omsetningskonsesjoner") när de tar ut avgifter av slutanvändaren för uttag av elenergi från kraftnätet göra ett tillägg på fakturan med 1 öre/kWh (höjt per den 1 juli 2004 från tidigare 0,3 öre/kWh) för varje uttag (se även avsnitt 4–4 i energilagen).

Licensinnehavaren skall sedan betala ett bidrag till Energifonden på 1 öre/kWh multiplicerat med den mängd energi som slutanvändaren i distributionsnätet faktureras för. Som framgår av tabellen i avsnitt 1.7 i detta beslut har Energifonden i allt högre grad finansierats av påslaget enbart. Detta utesluter emellertid inte möjligheten att Energifonden får ta emot budgetanslag igen i framtiden.

2.3 Enovas förvaltning av Energifonden

Den 22 juni 2001 inrättades Enova SF⁽¹²⁾. Enova är ett nytt administrativt organ som är organiserat som ett statligt företag (statsforetak, SF)⁽¹³⁾. Det ägs av norska staten genom olje- och energidepartementet. Enova har varit verksamt sedan den 1 januari 2002, dvs. sedan Energifonden inrättades.

Enovas huvuduppgift är att genomföra stödordningarna, förvalta Energifonden och uppnå de energipolitiska mål som stortinget godkände 2000. Dessa huvuduppgifter beskrivs närmare i ett avtal mellan norska staten (olje- och energidepartementet) och Enova SF (nedan kallat "avtalet")⁽¹⁴⁾. Enligt Enovas egen beskrivning signalerar inrättandet av Enova SF en förändring i Norges organisation och genomförande av sin politik för energieffektivitet och förnybar energi.

⁽¹⁰⁾ "Forskrift om innbetaling av påslag på nettariffen til Energifondet" (förordning om inbetalning av ett påslag på eldistributionsavgiften till Energifonden, nedan kallad "Energifondsförordningen").

⁽¹¹⁾ Lov av 29 Juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. energiloven.

⁽¹²⁾ De första tankarna på att inrätta ett centralt organ för att hantera energieffektivitetsåtgärder lades fram av en expertkommitté redan 1998, NOU 1998:11. Den norska regeringen tog upp idén i vitboken St.meld.nr.29 (1998–1999). Ändringen från NVE till Energifonden lades slutligen fram i statsbudgeten för 2001, St.prp.nr.1 (2000–2001).

⁽¹³⁾ Lov av 30 August 1991 om statsforetak.

⁽¹⁴⁾ Reviderat avtal av den 22 september 2004, "Avtale mellom den norske stat v/Olje- og energidepartementet og Enova SF om forvaltningen av midlene fa Energifondet i perioden 2002-2005".

3. Nationell rättslig grund för stödåtgärderna

Den nationella rättsliga grunden för stödåtgärderna är ett parlamentsbeslut av den 5 april 2001⁽¹⁵⁾ på grundval av en proposition från olje- och energidepartementet den 21 december 2000⁽¹⁶⁾. Genom parlamentsbeslutet ändras energilagen nr 50 av den 29 juni 1990 (Energiloven). Enovas huvuduppgifter fastställs i det ovan nämnda avtalet mellan departementet och Enova.

Den nyligen antagna förordningen nr 1377 av den 10 december 2001 om påslaget på eldistributionsavgiften (Forskrift om innbetaling av påslag på nettariffen til Energifondet) är också relevant. Genom en förordning om Energifonden (Vedteker for energifondet) placeras energifonden under olje- och energidepartementet och det föreskrivs att Enova skall förvalta fonden.

4. Syftet med stödåtgärden

Syftet med att slå samman stödordningarna under den nyligen inrättade Energifonden och det administrativa organet Enova var att åstadkomma en mer kostnadseffektiv användning av de offentliga medlen för energibesparingsåtgärder och för produktion av miljövänlig energi. Enova och Energifonden skall uppfylla de nya energimål som antagits av stortinget⁽¹⁷⁾.

Enligt det ovan nämnda avtalet skall energibesparingar och ny miljövänlig energi minst uppgå till 12 TWh vid utgången av 2010 varav

- minst 4 TWh skall komma från ökad tillgång till vattenburen värme baserad på förnyelsebara energikällor, värmepumpar, termisk värme, och
- minst 3 TWh skall komma från ökad användning av vindkraft.

Som en andra målsättning anges i avtalet att fondens medel skall bidra till energibesparingar och till ny, miljövänlig energi som sammanlagt skall uppgå till 5,5 TWh (ursprungligen 4,5 TWh) vid utgången av 2005. Genom att stödja nya förnybara energiformer och att bidra till ett ökat energisparande vill Norge också bli mindre beroende av den dominerande källan till elproduktion, vattenkraft. Siffrorna nedan, som har lämnats in av de norska myndigheterna, visar att Norge fortfarande är beroende av vattenkraft, trots den ökande användningen av vindkraft och termisk energi under de senaste åren.

⁽¹⁵⁾ Odelstingets vedtak til lov om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi m.m. (energilova). Besl.O.nr.75 (2000–2001), jf. Innst.O.nr.59 (2000–2001) og Ot.prp.nr.35 (2000–2001)).

⁽¹⁶⁾ Ot.prp.nr.35 (2000–2001).

⁽¹⁷⁾ Se fotnot 15.

Tabell 1

Produktion, förbrukning, import och export av elektricitet, Norge, i GWh, 2000–2005

	2000	2001	2002	2003	2004	Jan–maj 2005
Total produktion	142 816	121 608	130 473	107 273	110 427	60 976
Vatten	142 289	121 026	129 837	106 101	109 280	ej tillämplig
Vind	31	27	75	220	260	ej tillämplig
Termisk energi	496	555	561	952	887	ej tillämplig
Förbrukning	123 761	125 206	120 762	115 157	121 919	56 665
Import	1 474	10 760	5 334	13 471	15 334	1 923
Export	20 529	7 162	15 045	5 587	3 842	6 234
Nettoimport	– 19 055	3 598	– 9 711	7 884	11 492	– 4 311
Nettoimport/förbrukning	0,0 %	2,9 %	0,0 %	6,8 %	9,4 %	0,0 %
Nettoexport/förbrukning	15,4 %	0,0 %	8,0 %	0,0 %	0,0 %	7,6 %

5. Det anmälda Energifondssystemet**5.1 Allmänna kommentarer till Energifonden**

Enova kan ge investeringsstöd till energibesparingsystem och till produktion och användning av förnybara energikällor samt startbidrag för ny energiteknik.

Stödnivån fastställs genom en teknisk och ekonomisk utvärdering av varje projekt. De projekt som leder till den största besparingen eller högsta produktionen av kilowattimmar (kWh) per stöd i norska kronor (NOK) prioriteras. Detta innebär att projekten måste konkurrera för att få statlig finansiering, och syftet är att välja de effektivaste projekten.

Inbjudan att lämna in projektförslag offentliggörs i stora landsomfattande och regionala tidningar minst vartannat år, och för de flesta programmen fyra gånger per år.

5.2 Förnybar energi**Stödberättigande projekt**

När det gäller investeringsstöd för produktion och användning av förnybar energi stöder Norge energiprojekt som i artikel 2 i direktiv 2001/77/EG⁽¹⁸⁾ definieras som förnybara energikällor (se punkt 7 i myndighetens riktlinjer för statligt stöd till skydd

⁽¹⁸⁾ EGT L 283, 27.10.2001, s. 33. Direktivet som sådant har ännu inte införlivats i EES-avtalet.

för miljön, nedan kallade "miljöriktlinjerna", som omfattar vind- och solenergi, geotermisk energi, vågenergi, tidvattenenergi och vattenkraftsanläggningar med en kapacitet på mindre än 10 MW, samt biomassa). Vattenkraft, som ju är den traditionella källan till elproduktion i Norge, har hittills inte beviljats något stöd⁽¹⁹⁾. Finansiering för införande av naturgas ingår inte i Energifonden⁽²⁰⁾.

Enova anser att följande projekt är stödberättigande rent generellt: vindkraft, bioenergi, tidvattenenergi, geotermisk energi, vågkraft. Solenergi omfattar passiva solenergilösningar som är integrerade i byggnader, solvärmesystem och PV-produktion (solcellsmoduler).

När det handlar om begreppet "bioenergi" har de norska myndigheterna förtydligt att begreppet används för förnybar energi (el eller värme) som bygger på biomassa enligt definitionen i direktiv 2001/77/EG. Bioenergi är ett vidare begrepp än biomassa och omfattar till exempel projekt som omvandlar biomassa till el och/eller värme, i motsats till biomassaprojekt som enbart handlar om produktion och behandling av själva biomassan. Sådana projekt är beroende av extra investeringar i reservkapacitet och extra kapacitet baserad på andra energikällor vid belastningstoppar. Investeringskostnaderna i dessa projekt kan alltså täcka inte bara biomassan utan även andra energikällor vid sidan av biomassa. Myndigheten förstår att det kan uppstå situationer där bioenergin bara till en bråkdel utgörs av biomassa.

⁽¹⁹⁾ Enligt Energifondsförordningen (*Vedteker for Energifondet*, § 4) skall Energifonden användas för energibesparing, produktion av förnybar energi och annan miljövänlig energi.

⁽²⁰⁾ Se myndighetens beslut 302/05/KOL om godkännande av en stödordning för forskning och utveckling i fråga om gasteknik.

De norska myndigheterna har angivit att begreppet "användning" av förnybara energikällor kommer att omfatta situationer där investeringen görs för intern produktion, där producent och användare är samma enhet (vilket ofta är fallet vid värmeproduktion).

Beräkningen av stödet – metoden för att beräkna nettovärde

Enova beräknar det stöd som kan ges till ett projekt som det diskonterade nuvärdet av differensen mellan projektets nuvarande produktionskostnader och nuvarande intäkter baserade på marknadspriset på den aktuella energikällan. Man använder alltså en beräkning av nettovärde (nedan kallad "NPV-beräkning").

Marknadspriset på den aktuella energin

Vid valet av marknadspris skiljer de norska myndigheterna mellan tre olika situationer.

För det första tar de hänsyn till produktion av förnybar energi som går in i kraftnätet och alltså konkurrerar med den traditionella elproduktionen på den nordiska elkraftbörsen Nordpool. Detta gäller vind-, bio-, avfalls-, sol-, tidvatten- och våge-energi, och priset på Nordpoolbörsen används som referens. På Nordpoolbörsen kan man följa såväl spotkurser som terminspriser upp till tre år. Eftersom investeringarna baseras på förväntningarna på de kommande elpriserna stöder sig Enova på terminskontrakt som handlas dagligen. För att neutralisera slumpmässiga prisvariationer används ett halvårsgenomsnitt för den senaste handeln med kommande kontrakt. Priset beräknas per den dag projektansökan lämnas in, vilket sker fyra gånger per år.

Det andra fallet gäller fjärrvärme, som distribueras i ett lokalt nät och konkurrerar med värme från fossila bränslen och från el. Här använder sig Enova av det faktiska avtalspris (21) som konsumenten betalar (priset på vanlig energi – från fossila bränslen och el).

Den tredje situationen gäller energiproduktion som inte går till något distributionsnät (t.ex. kraftframställning på plats från överskottsvärme, som inte levereras till kraftnätet). I detta fall används det pris som konsumenten betalar på marknaden, inklusive skatter.

(21) Stora kunder får ofta rabatt på grund av de stora leveransavtalen. Enova tar hänsyn till detta i sin jämförelse av priserna för konkurrerande energikällor.

"Utlösningseffekten"

Syftet med stödordningen är att uppmuntra investeringar i förnybar energi som annars inte skulle göras, eftersom det energipris som går att få ut på marknaden inte täcker kostnaderna och alltså ger ett negativt nettovärde. Det är enligt de norska myndigheterna av den anledningen som stödet endast skall kompensera för de extra kostnaderna för produktion av förnybar energi. Dessutom skall Enovas stöd inte överskrida det belopp som anses nödvändigt för att sätta igång projektet, det vill säga uppmuntra till ett positivt investeringsbeslut.

När Energifonden och Enova inrättades fanns det emellertid inte några detaljerade anvisningar om när denna utlösningseffekt skulle betraktas som uppnådd, enligt myndighetens information. Det var till exempel inte angivet när projektet – med stödet från Energifonden inräknat – uppnår ett nettovärde på noll. Det gjordes visserligen analyser för att fastställa när projektet skulle gå jämnt ut. Men det fanns inga fasta begränsningar som förhindrade statligt stöd över denna gräns. I vissa fall kan de bidrag som Enova beviljade ha inneburit stöd till projekt som ledde till ett beräknat positivt nettovärde (22), vilket beskrivs närmare i myndighetens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet.

När projekt beviljas stöd ingår Enova och stödmottagaren ett stödavtal som reglerar villkoren för utbetalning av stödet. Utbetalningarna kan justeras om kostnaderna minskar under konstruktionsperioden. När investeringen har genomförts görs en uppföljning av de faktiska kostnaderna jämfört med de beräknade kostnaderna i ansökan. Om dessa belopp skiljer sig åt till den sökandes fördel, kan Enova justera ned det finansiella stödet för att avspegla den faktiska kostnadsstrukturen (23).

Rimlig avkastning på kapital

Underlaget för kravet på en utlösningseffekt omfattar en rimlig avkastning på kapital. Den diskonteringsränta som användes sattes till 7 procent per år (nominell ränta före skatt) för alla projekt och sedan lades vissa procentenheter till som riskpremie. Den norska regeringen hävdade att Enova kommer att grunda sin analys på teoretiska värden hämtade från offentliga rapporter från erkända statliga institutioner i Norge och riskpremien skulle variera mellan 2,5 och 4,5 procent beroende på energislag och typ av projekt.

(22) Se exemplet på sida 7 i myndighetens beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande (beslut 122/05/KOL), samt sida 9 i det slutet, särskilt fotnot 17.

(23) Som myndigheten uppfattat det, förekommer ingen uppjustering om siffrorna skiljer sig till den sökandes nackdel.

5.3 Energibesparingsåtgärder

Enligt den anmälda stödordningen ⁽²⁴⁾ beräknas stöd för investeringar i energibesparingsåtgärder med samma metod för att beräkna nettonuvärde som för projekt för förnybar energi.

5.4 Ny energiteknik

I denna kategori stöder Enova teknik som fortfarande behöver utvecklas och som behöver testas ytterligare innan den blir ekonomiskt lönsam, även om den har passerat det forsknings- och utvecklingsstadium i projekt som omfattas av kapitel 14 om stöd till forskning och utveckling i myndighetens riktlinjer för statligt stöd. Exempel på sådan teknik är tidvatten- eller vågenergianläggningar. Projekten kan handla om att skapa energieffektivitet eller bygga upp produktion av förnybar energi.

Under den formella granskningen förtydligade de norska myndigheterna att denna kategori kunde betraktas som en underkategori till det investeringsstöd till produktion av förnybar energi och energibesparing som beskrivs ovan. Tidigare omfattade 95,3 procent av de projekt som fick stöd inom ramen för denna kategori produktion av förnybar energi, och 4,3 procent omfattade energibesparingsåtgärder ⁽²⁵⁾.

Enova har undertecknat ett avtal med det norska forskningsrådet om att "införa innovativa energilösningar" för energibesparing och värmeproduktion från solenergi och biomassa. Enligt de norska myndigheterna utgör detta avtal inte någon ny stödordning utan innebär endast ett förstärkt fokus på ett område där samarbetet mellan Enova och forskningsrådet förväntas ge synergieffekter. Enligt de norska myndigheterna fungerar denna mekanism som en gemensam ingång för projekt som antingen är i ett förstadium till att vara konkurrenskraftiga (alltså kanske kan få stöd från forskningsrådet) eller kan skapa intäkter (och kanske kan få stöd från Enova). Projekt kommer inte att finansieras av båda stödorganen. De norska myndigheterna understryker dock att kumuleringsreglerna utgör en garant för att punkt 66 i avsnitt G i miljöriktlinjerna följs. I detta avsnitt av miljöriktlinjerna fastställs att stöd i enlighet med dessa riktlinjer inte får kombineras med andra former av statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet, om en sådan överlappning leder till en stödnivå som överskrider den nivå som fastställs i miljöriktlinjerna.

Eftersom endast projekt som skapar intäkter skall få stöd av Enova, använder Enova metoden för att beräkna nettonuvärde

⁽²⁴⁾ Se emellertid de norska myndigheternas förslag inför behandlingen av energibesparingsåtgärder i framtiden, avsnitt I.9.2 i detta beslut.

⁽²⁵⁾ Angående de 0,4 procenten angav de norska myndigheterna att detta gällde Enovas egna administrationskostnader för att hantera dessa projektansökningar.

även för stöd till nya teknikprojekt. Projektens intäkter bygger på produktion av el och värme som kan säljas, vilket enligt de norska myndigheterna är en intäkt som innebär att det går att använda metoden för att beräkna nettonuvärde för projektet.

5.5 Energibesiktningar

Enova erbjuder även företag gratis **rådgivnings- och konsulttjänster för att skapa energieffektivitet**. Syftet med detta stöd är att öka antalet företag som utför energibesiktningar och energianalyser och att hjälpa dem att minska kostnaderna för detta. Enligt anmälan var dessa tjänster inte rättsligt begränsade vare sig till stöd under miniminivån eller till stöd till små och medelstora företag. I stället var tjänsterna riktade mot vissa företag. I programtexten för 2003 beskrevs målgrupperna som ägare av privata och offentliga byggnader med en total yta på mer än 5 000 kvadratmeter och industriföretag samt arrendatorer av stora områden. Sedan 2003 har Enova beviljat pengar till företag för att köpa sådana rådgivnings- och konsulttjänster i stället för att tillhandahålla tjänsten själva.

De norska myndigheterna betonar att stöd inom ramen för dessa program skall särskiljas från utbildningsåtgärderna. Detta för att finansieringen går direkt till företag för att utföra energibesiktningar och energianalyser och för att identifiera antingen energibesparingsinvesteringar eller beteendeförändringar inom företagen. Myndigheten kommer därför att ta upp detta stöd separat i detta beslut. De norska myndigheterna hävdar dessutom att programmen liknar de energibesiktningar som utförs inom ramen för en finländsk stödordning som har godkänts av kommissionen ⁽²⁶⁾.

Tidigare kan det ha delats ut stöd som täckte upp till 50 procent av de stödberättigande kostnaderna. Enligt de norska myndigheterna har endast upp till 40 procent av de stödberättigande kostnaderna täckts från och med den 1 januari 2004.

5.6 Informations- och utbildningsprogram inom området energieffektivitet

Enova driver en energirådgivningstjänst som kostnadsfritt tillhandahåller information och rådgivning till alla som vill åstadkomma ökad energieffektivitet. I den utsträckning Enova inte själv har kapacitet att utföra denna verksamhet anger de norska myndigheterna att tjänsterna har köpts i enlighet med reglerna för offentlig upphandling. Enova avgör inte vem som får sådan rådgivning och information.

⁽²⁶⁾ N 75/2002 – Finland, ändring av stödordning för energisektorn.

Fram till den 1 januari 2003 erbjöd Enova ett program som offentliggjordes med stor spridning där frågor angående energi-effektivitet som krävde konkret uppföljning i hushåll och företag **på plats** hanterades av 20 regionala effektivitetscenter som företrädde Enova på detta område. Stödet var gratis och omfattade omkring två timmar per förfrågan. De norska myndigheterna hävdar att Enova inte fattade några beslut angående vilka som skulle ta emot denna tjänst.

Angående **utbildningsåtgärder** tas följande program upp. De norska myndigheterna betonar att det är avgörande att det förekommer konkurrens bland anbudsgivarna och att projekten är kostnadseffektiva.

Fram till den 1 januari 2005 tillhandahöll Enova ett program⁽²⁷⁾ för utveckling av **undervisningsmaterial och utbildningskoncept** för att stimulera och bevara kunskap om förnybar energi i företag. Programmet utformades som ett anbuds-förfarande och Enova betalade 50 procent av de totala utvecklingskostnaderna för projektet. Syftet med programmet var att stimulera utvecklingen av undervisningsmaterial om energieffektivitet (böcker, programvara osv.) samt att stödja utveckling av energirelaterade kurser, till exempel vid högskolor och universitet, eller utvecklade av fackföreningar osv. Programmet var öppet för offentliga, privata och icke-vinstdrivande enheter. Programbeskrivningarna för 2003 och 2004 innehöll en prioriteringslista (till exempel projekt för byggnadsverksamhet, projekt som omfattade offentliga/privata partnerskap och projekt som skulle marknadsföras fram till den 1 augusti 2003). För 2003 års program var den kompletterande utbildningen särskilt inriktad mot universitet, fackföreningar, branschorganisationer och privata utbildningsföretag (fas 1), samt arkitekter, leverantörer, entreprenörer eller annan personal som arbetade med energisystem i kommersiella byggnader (fas 2), eller byggnadsverksamhet (programbeskrivning 2004).

För att marknadsföra 2004 års utbildningsprogram erbjöd Enova ett program om **utveckling av energikurser för teknisk personal och ingenjörer**. Detta program organiserades genom ett anbuds-förfarande. Endast de 50 första personerna som fullföljde kursen fick den betald av Enova. Enligt de norska myndigheterna gavs detta stöd direkt till individer och inte till företag.

De ovannämnda programmen för undervisningsmaterial löpte ut den 31 december 2004. Enligt de norska myndigheterna skulle nya program anmälas till myndigheten. Sammanlagt har

⁽²⁷⁾ Programmet kallades "undervisningsmaterial och utbildningskoncept" 2003 och bytte namn till "utbildningsprogram" 2004.

omkring 33 projekt tagit emot stöd inom ramen för programmet. De norska myndigheterna hävdar att några av projekten kan hamna under miniminivån. Dessutom gick en del av stödet till offentliga organ, universitet och andra utbildningsorganisationer samt till icke vinstdrivande organisationer. De norska myndigheterna hävdar att för dessa enheter gällde Enovas stöd inte någon ekonomisk verksamhet bedriven av ett företag som omfattas av artikel 61.1 i EES-avtalet utan snarare stöd till en utbildningsaktivitet.

Stödordningen som sådan innehöll ingen begränsning som innebär att stödet endast skulle ges till vissa typer av enheter eller aktiviteter. Inte heller angavs att stödet inte fick överskrida den miniminivå som fastställs i den akt som anges i punkt 1 e i bilaga XV till EES-avtalet⁽²⁸⁾. Stödet var inte begränsat till små och medelstora företag⁽²⁹⁾ i enlighet med den akt som anges i punkt 1 f i bilaga XV till EES-avtalet. Inte heller var det utformat för att uppfylla kraven i den akt som anges i punkt 1 d i bilaga XV till EES-avtalet⁽³⁰⁾ (utbildningsstöd).

Vidare driver Enova ett program för att förbättra **energiplaneringskunskaperna i lokala samhällen**, särskilt offentlig planering och fysisk planering, enligt den norska planerings- och byggnadslagen. Programmet, som erbjuds kostnadsfritt, riktar sig till beslutsfattare på hög nivå och teknisk personal i kommunerna. De norska myndigheterna hävdar att Enova gör en bedömning av om kommunen utför en tjänst i konkurrens med andra aktörer på marknaden. Om så är fallet ges inget stöd till denna verksamhet.

6. Mottagare/stödnivåer för investeringsstöd till produktion av förnybar energi

Myndighetens granskning gäller en pågående stödordning. Det går alltså inte att slutgiltigt peka ut potentiella stödmottagare i detta beslut utan endast att ge en indikation. I sin skrivelse av den 15 juli 2005 identifierade de norska myndigheterna 236 mottagare av energibesiktningssstöd och investeringsstöd fram till och med utgången av 2004 (investeringsstödet gällde både produktion av förnybar energi och energibesparingsåtgärder),

⁽²⁸⁾ Införlivande i EES-avtalet av kommissionens förordning (EG) 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse, EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

⁽²⁹⁾ Införlivande i EES-avtalet av kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag, EGT L 10, 13.1.2001, s. 33, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 364/2004 av den 25 februari 2004, EUT L 63, 28.2.2004, s. 22.

⁽³⁰⁾ Införlivande i EES-avtalet av kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning, EGT L 10, 13.1.2001, s. 20, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 363/2004 av den 25 februari 2004, EUT L 63, 28.2.2004, s. 20.

som hade tagit emot statligt stöd som överskred miniminivån och som inte utgjorde stöd till offentliga organ för att utföra offentliga uppdrag. De norska myndigheterna identifierade ytterligare 33 projekt som fått stöd inom ramen för programmet för utbildning och undervisningsmaterial.

De norska myndigheterna hävdar att ytterligare omkring 875 projekt antingen gäller stöd till offentliga organ eller stöd till Enovas inköp av en viss tjänst i enlighet med reglerna för offentlig upphandling.

När det gäller projekten för förnybar energi lämnade de norska myndigheterna in följande tabell över stödnivåer, baserat på sammanlagda investeringskostnader, till projekt för förnybar energi som beviljats stöd 2002–2004.

Förnybar energi	Stödnivå i % av sammanlagda investeringskostnader, stödet beräknat enligt nettonuvärdesmetoden		
	Antal projekt	Genomsnitt	Maximalt
Vind	10	23 %	68 %
Fjärrvärme	19	20 %	31 %
Bio	31	20 %	50 %
Ny förnybar	1	25 %	25 %

7. Budget och varaktighet

Avtalet 2002–2005 (se avsnitt I.2.3 i detta beslut) förlängdes till utgången av 2006. Avtalet förväntas förlängas ytterligare, till den 31 december 2010. De norska myndigheterna har lämnat in följande översikt över stödordningens budget:

	Statlig budget miljoner NOK	Påslag på avgift miljoner NOK	Total budget miljoner NOK	Total budget miljoner euro ⁽¹⁾
2002	270	161	431	57,3
2003	259	192	451	56,4
2004	60	470	530	63,3
2005	0	650	650	79,3

⁽¹⁾ Växelkurser (NOK/EUR) som använts av de norska myndigheterna: 2002:7,51, 2003:8,00, 2004:8,37, 2005:8,20.

8. Kumulering

I fråga om kumuleringen av stödet från Enova med annat statligt stöd noterar myndigheten att projekten i princip kan få stöd från andra källor. De norska myndigheterna hävdade i anmälan att de skulle se till att det beviljade stödet aldrig skulle överskrida gränserna i punkt 66 i avsnitt G i miljöriktlinjerna. Som redan nämnts, fastställs i detta avsnitt att stöd som beviljats enligt miljöriktlinjerna inte får kombineras med andra former av statligt stöd om denna överlappning leder till en högre stödnivå än den som fastställs i miljöriktlinjerna. Sökande måste meddela Enova om de har lämnat in ansökningar om ytterligare statligt stöd.

9. De norska myndigheternas ändringsförslag

För att göra systemet förenligt med miljöriktlinjerna har de norska myndigheterna föreslagit vissa ändringar i sin stödordning, som beskrivs här nedan. De norska myndigheterna började genomföra dessa ändringar medan myndighetens granskning pågick.

9.1 Ändringar i fråga om investeringsstödet för produktion av förnybar energi

1. Norge kommer att begränsa stödet till projekt som omfattas av definitionen av förnybara energikällor i artikel 2 a och b (för biomassa) i direktiv 2001/77/EG. Dessutom kommer inget stöd att ges till befintliga vattenkraftsanläggningar.
2. Stödbeloppet skall beräknas enligt ett beräknat nettonuvärde som skall bygga på skillnaden mellan produktionskostnader och marknadspris. Stödet kommer att betalas ut i en klumpsumma. Beräkningsmetoden tillämpas enligt följande (demonstreras genom ett exempel från ett verkligt vindenergiprojekt, belopp i NOK):

Stödberättigande investeringskostnad ⁽¹⁾	123 000 000
Produktion kWh/år	45 700 000
Pris NOK/kWh	0,25
Årsintäkter ⁽²⁾	11 425 000
Driftskostnader NOK/kWh	0,10
Driftskostnader per år	4 570 000
Nettointäkter per år	6 855 000
Ekonomisk livslängd i år	25
Kapitalavkastning	6,33 %
NPV	– 38 000 000
Investeringsstöd	38 000 000

⁽¹⁾ Investeringskostnaden uppstår i början av år 0.

⁽²⁾ Intäkten uppstår första gången vid utgången av år 1.

motsats till det anmälda systemet kommer denna beräkningsmetod att baseras på "stödberättigande" investeringskostnader och inte totala kostnader. Som angivits av de norska myndigheterna inräknas finansiella kostnader, diverse kostnader och garantikostnader inte i de stödberättigande kostnaderna, åtminstone inte sedan den 1 januari 2004.

3. Det marknadspris på el som används i beräkningen ovan hämtas från aktuella Nordpoolpriser. När det gäller fjärrvärme kommer priset att vara det aktuella pris som slutanvändaren av olja eller el (det lägsta av dessa) skall betala när beslutet om statligt stöd fattas. Om projektets finansiering bygger på stora kundkontrakt med priser som avviker från de observerbara konsumentpriserna på el och olja, skall avtalspriserna användas som aktuellt pris. När det gäller elproduktion som inte överförs till kraftnätet, kommer konsumentpris inklusive skatter att användas.
4. Stödet får täcka en rimlig kapitalavkastning. Diskonteringsräntan och riskpremien skall dock fastställas för Enovas räkning av en extern expert för varje berörd förnybar verksamhet.

Det bör noteras att de norska myndigheterna har lämnat in en rapport från den utsedda externa experten, First Securities ASA⁽³¹⁾, till myndigheten. Experten använder en pris-sättningsmodell för kapitaltillgångar⁽³²⁾ och beräknade diskonteringsräntor på 7 procent för vindkraft, 6 procent för fjärrvärme, bioenergi respektive energianvändning. Beräkningen skall uppfattas som en ram som gör det möjligt för Enova att diskutera användningen av diskonteringsräntor för eget kapital för enskilda projekt. Framför allt kan det så kallade betavärdet vara högre, beroende på projektets risk⁽³³⁾, och leda till högre diskonteringsräntor.

Räntesatsen och riskpremien skall ses över och uppdateras årligen av de norska myndigheterna. Om det sker oväntade förändringar som har en betydande effekt på diskonteringsräntan mellan de årliga uppdateringarna, skall de norska

⁽³¹⁾ First Securities är en viktig aktör på den norska värdepappersmarknaden.

⁽³²⁾ En metod som visar en riskjusterad kapitalavkastning som en funktion av risken för marknadsportföljen och risken för tillgången (projektet) i fråga.

⁽³³⁾ Den formel som används av First Securities är $R_E = R_F + \beta (R_M - R_F)$, där R_F är norska långfristiga obligationer, β utgör risken för det enskilda projektet, R_M är den förväntade avkastningen på marknadsportföljen, $(R_M - R_F)$ är riskpremien för eget kapital). R_E är den avkastning som krävs på investerat kapital.

myndigheterna göra en extraordinär justering av diskonteringsräntan. Detta gäller emellertid endast om det finns skäl att anta att förändringen är bestående.

5. Stödberättigande investeringar skall vara de som anges i kommissionens beslut N 75/2002 – Finland⁽³⁴⁾. De norska myndigheterna hävdar att Enova från och med den 1 januari 2005 endast har godkänt sådana kostnader som stödberättigande.
6. Inget stöd utöver vad som krävs för att sätta igång ett projekt kommer att ges. Detta innebär att om det föreligger ett negativt nettonuvärde, enligt en beräkning av nettonuvärdet i enlighet med parametrarna i punkt 2 ovan, skall statligt stöd endast ges för att se till att projektet går jämnt ut, det vill säga få upp nettonuvärdet till noll.
7. Ett projekt med ett beräknat nollvärde eller ett positivt nettonuvärde utan stöd skall inte vara stödberättigat.
8. Med undantag av stöd till biomassa får stöd som beviljas inom ramen för denna stödordning aldrig överskrida den gräns som anges i punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna. Genom denna punkt begränsas stödet till skillnaden mellan marknadspriset och produktionskostnaderna, med en övre gräns vid avskrivning av anläggningen. Med avskrivning av anläggningen avses enbart investeringskostnader. Stödet får även täcka en rimlig avkastning, där Norge kan visa att stödet är nödvändigt därför att vissa förnybara energikällor har en så dålig konkurrenskraft.

⁽³⁴⁾ A) Förberedelse- och konstruktionskostnader. B) Kostnader för byggnader, maskiner och utrustning, installationskostnader eller kostnader för anpassningar och reparationer av befintliga byggnader, maskiner och befintlig utrustning. C) Upp till gränsen på 10 procent av projektets stödberättigande utgifter, kostnader för inköp av mark som är direkt relaterade till investeringen och för uppförande av elledningar. D) Kostnader för uppförande av en rörledning som skall kopplas till ett fjärrvärmenät. Kostnader för uppförande av ett fjärrvärmenät är endast stödberättigande i nätverksprojekt som omfattar ny teknik. E) Kostnader för anläggningsarbeten och övervakning av byggnadsarbeten. F) Kostnader för röjning och markarbeten. G) Kostnader för driftsättning och kostnader för att utbilda den operativa personal som krävs för idrifttagande. I detta sammanhang avses med driftsättning drift, tester och justering av ett enhetssystem för första gången för att se till att det fungerar enligt specifikationerna. H) Kostnader för spridning av projektrelaterad information. I) Kostnader för att övervaka investeringen. J) Kostnader i samband med genomförbarhetsstudier för de olika typerna av projekt (lön till deltagarna i projektet och indirekta arbetskostnader, utrustning, tillbehör, programvara, resor, informations-spridning, andra direkta eller indirekta kostnader). Stödmottagarens indirekta kostnader, räntor som betalas under byggnationen, anslutningsavgifter och avdragsgilla skatter skall inte vara stödberättigande. Se fotnot 26 ovan.

9. Med Enovas metod för att beräkna stödnivåerna kommer det högsta stödbelopp som beviljas från Enova att begränsas till investeringskostnaden. Projekt som vid investerings-tidpunkten genererar negativ EBITDA ⁽³⁵⁾ under normala driftsvillkor kommer inte att kunna få något stöd alls. Den diskonteringsränta som används för detta ändamål skall vara den diskonteringsränta som Enova använder enligt punkt 4 i avsnitt 9.I i detta beslut.
10. För biomassa får driftsstöd som överstiger investeringskostnaderna beviljas. Det kommer dock under inga omständigheter att beviljas mer driftsstöd än vad som anges i punkt 55 i avsnitt D.3.3.1 ⁽³⁶⁾ i miljöriktlinjerna.
11. För att omfattas av stödordningen skall biomassa definieras som "den biologiskt nedbrytbara fraktionen av produkter,

avfall och rester från jordbruk (både vegetabiliska och animaliska ämnen), skogsbruk och närstående industrier samt den biologiskt nedbrytbara fraktionen av industriavfall och kommunalt avfall" (se artikel 2 b i direktiv 2001/77EG). Vid stöd till bioenergi som innehåller andra källor än biomassa skall driftsstöd enligt punkt 10 ovan endast beviljas för den del som innehåller biomassa. Stödet till de andra delarna skall begränsas till investeringsstöd enligt definitionen i punkt 5.

12. Stödordningen skall gälla till den 1 januari 2011.

De norska myndigheterna har även lämnat in följande uppgifter om driftskostnader för produktion av förnybar och konventionell energi:

Sammanlagda driftskostnader, NOK/kWh

Teknik	Drifts- och underhållskostnader	Bränsle	Driftskostnader totalt
Siffror från IEA:s rapport: "Projected costs of generating Electricity 2005 update"			
Kol	0,034–0,068	0,076–0,152	0,11–0,22
Gas	0,023–0,031	0,187–0,249	0,21–0,28
Kraftvärmeproduktion			0,17–0,44
Siffror från NVE:s rapport: Kostnader för produktion av energi och värme 2002			
Vind	0,05		0,05
Siffror från Enovas projektportfölj (exempel)			
Vind	0,05–0,10	0	0,05–0,10
Bio	0,07–0,15	0,2–0,3	0,27–0,45
Ny förnybar			0,05
Fjärrvärme			0,05–0,10

9.2 Energibesparingsåtgärder

När det gäller det anmälda systemet hävdar de norska myndigheterna att beräkningen av nettonuvärdet också bör godkännas för beräkning av stöd till energibesparingsåtgärder. De norska myndigheterna har emellertid föreslagit följande ändringar i den kommande tillämpningen av stödåtgärder för energibesparing:

⁽³⁵⁾ EBITDA är vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar. Detta omfattar nettokassaflödet från verksamheten före förändringar i rörelsekapital.

⁽³⁶⁾ Enligt punkt 55 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna får biomassa – som har högre driftskostnader – beviljas driftsstöd som överstiger investeringsbeloppet, om Eftastaten kan visa att företagets totala kostnader efter avskrivning av anläggningen fortfarande överskrider marknadspriset på energin.

De norska myndigheterna skall beräkna investeringsstödet till energibesparande åtgärder i enlighet med punkt 25 i avsnitt D.1.3 ⁽³⁷⁾ i miljöriktlinjerna i kombination med punkt 32 i avsnitt D.1.7 i miljöriktlinjerna, det vill säga att projektets investeringskostnader strikt skall begränsas till de ytterligare investeringskostnader som krävs för att uppfylla miljömålen. Detta

⁽³⁷⁾ Enligt avsnitt D.1.3.25 i miljöriktlinjerna kan energibesparingsåtgärder få ett stöd med en basnivå på 40 procent för de stödberättigande kostnaderna för dessa investeringar. Enligt avsnitt D.1.7.32 i miljöriktlinjerna skall stödet begränsas till de ytterligare investeringskostnaderna. Stödberättigande kostnader beräknas netto, efter ett avdrag för en eventuell kapacitetsökning, för inbesparade kostnader under de fem första åren av investeringens varaktighet och för ytterligare kompletterande produktion under samma femårsperiod.

innebär att kostnaderna för den energibesparande investeringen skall jämföras med kostnaderna för en tekniskt jämförbar investering som inte leder till samma grad av miljöskydd. När det gäller investeringar i extra utrustning och processer som inte fyller någon annan funktion än att spara energi, där det inte finns några alternativa jämförbara investeringar, fastställs de jämförbara investeringskostnaderna till noll. Kostnader för att byta ut maskiner i syfte att uppfylla de norska normerna är inte stödberättigande.

1. Kostnaderna beräknas genom att ett avdrag görs för en eventuell ökning i kapacitet, inbesparade kostnader under de fem första åren av investeringens varaktighet och för ytterligare kompletterande produktion under samma femårsperiod.
2. De stödberättigande kostnaderna skall begränsas till investeringskostnader. I detta avseende kommer de stödberättigande kostnaderna att vara de som anges av Europeiska kommissionen i beslut nr 75/2002 – Finland⁽³⁸⁾. De norska myndigheterna har sedan den 1 januari 2005 endast betraktat sådana kostnader som stödberättigande.
3. Stödbeloppet skall begränsas till 40 procent av de extra kostnaderna, beräknat enligt de parametrar som anges ovan, och inget driftsstöd kommer att beviljas inom ramen för denna stödordning. Enligt punkt 30 i avsnitt D.1.5. i miljöriktlinjerna får stödet ökas med 10 procentenheter för små och medelstora företag. Små och medelstora företag definieras i detta sammanhang i enlighet med kapitel 10.2 i myndighetens riktlinjer för stöd till mikroföretag, och små och medelstora företag.
4. Den norska regeringen skall se till att det totala stödet inte överskrider de gränser som anges ovan, om det kombineras med andra statliga stöd.
5. Stödordningen skall gälla till den 1 januari 2011.

9.3 Stöd till ny energiteknik

De norska myndigheterna anger att projekt för ny teknik som gäller förnybar energi skall få stöd enligt reglerna för stöd till produktion och användning av förnybar energi (NPV-metoden). När det gäller teknik för energieffektivitet kommer beräkningsmekanismerna för energibesparingsåtgärder att användas. Stödet kommer bland annat att omfatta projekt som tidigare endast har prövats i laboratorium, utnyttjas i begränsad omfattning eller har utvecklats för andra förhållanden än vad som gäller i Norge och behöver anpassas.

Projekt som ännu inte är konkurrenskraftiga och som omfattas av myndighetens riktlinjer för statligt stöd till forskning och

utveckling skall anmälas individuellt. Projekt som innebär en utveckling av befintliga produkter eller produktionslinjer skall inte beviljas stöd. Det samma gäller för projekt som redan har inletts eller för vilka ett beslut om att inleda projektet redan har fattats.

9.4 Informations- och utbildningsåtgärder inom området energieffektivitet

De norska myndigheterna bekräftade att programmen för undervisningsmaterial och utbildningskoncept, utbildning för teknisk personal och uppföljning på plats upphörde den 1 januari 2005. Om dessa eller liknande projekt återupptas i framtiden, kommer de att anmälas i förväg till myndigheten.

De norska myndigheterna bekräftade vidare att utbildningsprogrammet för offentliga organ endast gällde kommunernas offentliga uppdrag (se även avsnitt I.5.6 i detta beslut).

9.5 Övriga upplysningar

De norska myndigheterna bekräftade vidare att stödet tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt, även för utländska investerare, och att de regelbundet kommer att rapportera om tillämpningen av stödordningen till myndigheten. De norska myndigheterna lämnade in en förteckning till myndigheten med åtta exempel på utländska aktörer som hade beviljats stöd från Energifonden.

10. Orsaker till att ett formellt granskningsförfarande inletts

I sitt beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet ansåg myndigheten att de energibesparande åtgärderna, stödet till ny energiteknik och stödet till investeringar i produktion av förnybar energi utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet. Beträffande informations- och utbildningsåtgärderna (däribland rådgivnings- och konsulttjänster) noterar myndigheten att Enova för merparten av programmen hade en omfattande egen bestämmanderätt, med undantag för rådgivningsverksamheten och eventuellt besöken på plats. Dessutom konstaterade myndigheten att detta innebar att stödet blev selektivt, inte allmänt. Samtliga åtgärder befanns snedvridda eller hota att snedvridda konkurrensen och påverka handeln mellan de avtalslutande parterna. Eftersom stödet inom ramen för Energifonden inte anmäldes i tid till myndigheten utgjorde det olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet.

Vid bedömningen av ordningens förenlighet med bestämmelserna gjorde myndigheten en separat bedömning av Energifondssystemet i den utformning som det anmälts och det system med ändringar som Norge föreslagit.

⁽³⁸⁾ Se punkt 5 i avsnitt I 9.1. och fotnot 35 i detta beslut.

Det anmälda systemet

Myndigheten uttryckte i sitt beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande tvivel när det gäller om stödet till investeringar i produktion av förnybar energi var förenligt med miljöriktlinjerna. Myndigheten noterade särskilt att stödet inte baserades på metoden med "extra kostnader" enligt punkt 27 i avsnitt D.1.3 och punkt 32 i avsnitt D.1.7 i miljöriktlinjerna. I stället identifierades stödbehovet genom en beräkning av projektets nettonuvärde. Myndigheten fann att det inte gavs tillräckliga garantier för att endast kostnader i samband med investeringen skulle berättiga till stöd. Dessutom fanns ingen mekanism för att förhindra eventuell överkompensation. När det gäller de energibesparande åtgärderna konstaterade myndigheten att i motsats till projekten för förnybar energi, fastställs i miljöriktlinjerna en strikt tillämpning av stöd på upp till 40 procent av de stödberättigande investeringskostnaderna. Med den beräkning av nettonuvärde som användes av de norska myndigheterna var det inte säkert att denna gräns skulle respekteras. När det gäller energiteknikprojekten och energibesiktningarna begärde myndigheten mer information. Vad beträffar stödet till information och utbildning konstaterade myndigheten att stödordningen inte begränsades till miniminivån för stöd (även om stödet till vissa av projekten kan ha legat under gränsvärdet) och inte heller var begränsad till små och medelstora företag. Av den anledningen drog myndigheten i sitt beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande slutsatsen att den anmälda ordningen inte var förenlig med EES-bestämmelserna för statligt stöd.

Systemet med de ändringar som föreslagits av de norska myndigheterna

I sitt beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande tog myndigheten även upp de ändringar som föreslagits av de norska myndigheterna. Myndigheten konstaterade att den skulle undersöka ytterligare om den beräkning av nettonuvärdet som de norska myndigheterna föreslår kunde godkännas för beviljandet av investeringsstöd, om de norska myndigheterna beslutade att begränsa stödet till skillnaden mellan marknadspriset och produktionskostnaderna, se punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna. Myndigheten uttryckte också farhågor om hur de norska myndigheterna skulle tillämpa kravet i tredje meningen i punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna i praktiken. Enligt detta avsnitt skall eventuell ytterligare energi som produceras av anläggningen inte längre vara berättigad till något stöd. Myndigheten uttryckte också tvivel angående stödet till projekt vars nettonuvärde skulle fortsätta att vara negativt på grund av höga driftskostnader efter stödet från Enova.

Myndigheten kunde inte uttrycka en slutlig åsikt om stöd för projekt för ny energiteknik och om stöd för rådgivnings- och konsulttjänster (energibesiktningar).

11. Synpunkter från tredje part

Myndigheten mottog en synpunkt från tredje part angående beslutet att inleda ett formellt granskningsförfarande. Tysklands

ministerium för miljö, naturskydd och reaktorsäkerhet hävdar att det inte finns någon möjlighet att klart identifiera den relevanta marknaden och fastställa om de företag som beviljas stöd verkligen skulle konkurrera med företag som inte beviljas stöd och därmed få en fördel. Dessutom hävdar det tyska ministeriet att principen med att fastställa extra kostnader för produktion av förnybar energi inte är särskilt lämplig för att fastställa stödbeloppet så länge det inte finns någon allmänt tillämplig och tydligt angiven definition av begreppet extra kostnader. Vad beträffar gränsen på 40 procent i stödnivå anser det tyska ministeriet att detta ofta inte kommer att skapa tillräckligt hög motivation för en privat investerare att gå in, eftersom denne skulle behöva stå för 60 procent av kostnaderna. Det kan därför övervägas om stödet i stället borde baseras på en andel av de sammanlagda investeringskostnaderna. Det tyska ministeriet konstaterar att vissa brister i miljöriktlinjerna i detta avseende har uppvägs genom kommissionens praxis.

12. Synpunkter från de norska myndigheterna

Angående förekomsten av statligt stöd hävdar de norska myndigheterna i sitt svar av den 15 juli 2006 att myndigheten använder ett alltför strikt selektivitetstest som inte lämnar utrymme för någon egen bestämmanderätt för program som i princip är öppna för alla företag. I fråga om stödet till undervisningsmaterial hade Enova rätt att själv besluta att avvisa endast sådana projekt som inte uppfyllde programmets mål eller kunde garantera tillräckligt hög kvalitet. Dessa minimikriterier var alltså objektiva.

De norska myndigheterna hävdar vidare i sin ovannämnda skrivelse att myndigheten borde ha gjort en bedömning av Energifondens förenlighet med bestämmelserna direkt enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet, precis som kommissionen gjorde ifråga om Förenade kungarikets ordning för WRAP:s leasingfond⁽³⁹⁾.

Vad gäller bedömningen av huruvida investeringsstödet till produktion av förnybar energi var förenligt med bestämmelserna hävdar de norska myndigheterna att inslaget av konkurrens mellan olika projekt i det anmälda systemet för projekt för förnybar energi utesluter risken för överkompensation. Dessutom anges i avtalet mellan Enova och departementet att allt beviljat stöd skall vara förenligt med EES-avtalet. Vad beträffar medräkning av kostnader som kanske inte var stödberättigande konstaterar de norska myndigheterna att detta endast skulle gälla en liten andel av kostnaderna.

⁽³⁹⁾ Kommissionens beslut av den 11 november 2003 om det statliga stöd som Förenade kungariket planerar att lämna inom ramen för WRAP:s ordning för stöd till miljöskydd (WRAP Environmental Grant Funding) och WRAP:s leasinggarantifond (WRAP Lease Guarantee Fund), EUT L 102, 7.4.2004, s. 59.

Under den preliminära granskningen och i sitt svar av den 15 juli 2006 påpekar de norska myndigheterna att Norges energisituation skiljer sig från de flesta andra europeiska länders, eftersom vattenkraft står för mer än 99 procent av landets inhemska elproduktion. Vattenkraft har en annan kostnadsstruktur och andra kostnadsnivåer än den traditionella energiproduktionen i övriga Europa, som är baserad på kol, gas och kärnenergi. De norska myndigheterna menar att det inte är möjligt att göra en jämförelse med vattenkraft för att beräkna de extra kostnaderna för produktion av ny förnybar energi enligt riktlinjerna. Det finns andra stora fördelar med att tillämpa den valda metoden. För det första används metoden med nettonuvärde allmänt inom energisektorn liksom inom andra industrisektorer. Hänvisningen till marknadspriset innebär att objektiva och lättillgängliga kriterier väljs. Genom att använda denna metod för alla projekt som ansöker om stöd kan Enova jämföra olika projekt som konkurrerar om statligt stöd på likvärdig grund och bevilja stöd till de projekt som ger den bästa utdelningen i miljöfördelar per beviljat stöd. För det andra garanterar metoden att ett projekt endast beviljas det stödbelopp som krävs för att föra projektet till marknaden.

Norge hävdar att om man skulle följa miljöriktlinjerna ordagrant skulle de norska myndigheterna tvingas ersätta investeringsstödet med ett driftstöd, vilket också i slutänden skulle avgöras på grundval av en beräkning av nettonuvärde. Ett sådant driftstöd skulle i praktiken vara ett investeringsstöd, där stödet betalas ut i delbetalningar i stället för i en klumpsumma, utan någon avgörande skillnad i möjligheten att få stöd, men med ett mindre öppet och administrativt mer komplicerat system⁽⁴⁰⁾. I det anmälda systemet skulle Enova endast vara inblandat i projektets investeringsfas.

De norska myndigheterna håller i sitt svar av den 15 juli 2006 med om myndighetens slutsats i beslutet att inleda ett granskningsförfarande, dvs. att Enovas metod i allmänhet leder till investeringsstöd som är lägre än eller lika med de extra investeringskostnaderna för anläggningen för förnybar energi. De norska myndigheterna invänder dock mot ett tak för avskrivning av anläggningar. Detta skulle inte ta hänsyn till att projekten också har rätt till en rimlig kapitalavkastning, vilket föreskrivs i myndighetens miljöriktlinjer (punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 (54)) och tillämpas i kommissionens beslut om projektet Q7 för vindkraftsanläggningar till havs⁽⁴¹⁾. Eftersom en lämplig kapitalavkastningsnivå skall fastställas på grundval av en oberoende experts slutsatser, hävdar de norska myndigheterna att det inte finns någon risk för överkompensation på grund av att avkastningsnivån är alltför generös.

⁽⁴⁰⁾ Se även avsnittet "information som lämnats av Norge" i myndighetens beslut 122/05/KOL, s. 12 och följande.

⁽⁴¹⁾ Statligt stöd N 707/2002 – *Nederländerna*, MEP Främjande av förnybara energikällor.

Vad beträffar kravet att ett projekt som beviljats stöd inte skall få ytterligare stöd – se punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna – håller de norska myndigheterna med om att det bör finnas en gräns för det stöd som beviljas av Energifonden. De norska myndigheterna hävdar att två mekanismer utgör en garanti för en sådan begränsning. För det första kommer alla kända intäkter (kassaflöde) att tas med i beräkningen när Enova bedömer ett projekt, oavsett om exempelvis andra offentliga bidrag kan räknas som statligt stöd. Hänsyn skall tas till dessa element på intäkts- eller kostnadssidan i förekommande fall och kommer alltså att minska behovet av ytterligare stöd från Enova. För det andra hänvisar de norska myndigheterna angående möjligheten att införa ett grönt certifieringssystem till en klausul i det avtal som skall slutas med stödmottagaren om att denna skall återbetala, med ränta, allt eventuellt stöd från Energifonden, om mottagaren träder in på certifikatsmarknaden.

De norska myndigheterna föreslog – under den formella granskningen av ordningen – en ändring i fråga om projekt som skulle få ett negativt nettonuvärde också med stödet från Energifonden. Denna ändring ingår nu i punkt 9 i avsnitt I.9.1 i detta beslut och innebär att projekt som genererar ett negativt EBITDA under normala driftsvillkor vid investeringstidpunkten inte skall vara berättigade till något som helst stöd.

II. BEDÖMNING

1. Statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet

Artikel 61.1 i EES-avtalet lyder som följer:

"Om inte annat föreskrivs i detta avtal, är stöd som ges av EG-medlemsstater, Eftastater eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med detta avtal i den utsträckning det påverkar handeln mellan de avtalslutande parterna."

1.1 Förekomst av statlig medel

Enligt artikel 61 i EES-avtalet skall stödet beviljas av staten eller genom statliga medel. I detta fall kommer stödet till de olika investeringsprojekten från olika anslag som finansieras av statsbudgeten och från påslaget på distributionsavgiften. Finansieringen genom direkta budgetanslag uppfyller kravet på "statliga medel".

När det gäller intäkterna från påslaget på distributionsavgiften konstaterar myndigheten att enligt etablerad rättspraxis och enligt Europeiska kommissionens praxis, handlar det om statliga medel när pengar överförs av en fond och denna fond är inrättad av staten och finansieras genom anslag som införs eller förvaltas av staten⁽⁴²⁾. I detta avseende måste det fastställas om staten hade någon kontroll över pengarna i fråga⁽⁴³⁾. För att kunna betraktas som statliga medel räcker det att tillgångarna hela tiden står under de offentliga myndigheternas kontroll⁽⁴⁴⁾.

Energifonden inrättades av den norska staten. Energifonden förvaltas av ett offentligt organ, Enova, som ägs av den norska staten via olje- och departementet. Fonden inrättades för att uppfylla ett politiskt mål för den norska staten och bidra till att uppfylla den norska statens energimålsättningar i samband med Kyotoprotokollet. Det är i detta syfte som den norska staten inför ett obligatoriskt påslag genom en förordning (se I.3 i detta beslut) för att finansiera fonden. Påslaget storlek bestäms också av staten. Intäkterna från påslaget går direkt till Energifonden som fördelar dem på de utvalda projekten. Därför anser myndigheten att den norska staten har en varaktig kontroll över påslaget och att det uppfyller villkoren för statliga medel i enlighet med artikel 61.1 i EES-avtalet.

1.2 Gynnande av vissa företag eller viss produktion

För att uppfylla villkoren för stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet måste åtgärden dessutom för det första ge mottagaren fördelar som befriar denne från kostnader som normalt belastar mottagarens budget. För det andra skall stödåtgärden vara selektiv genom att gynna "vissa företag eller viss produktion". I det följande görs åtskillnad mellan ordningarna för investeringsstöd, inklusive energibesiktningar, och utbildningsåtgärderna.

1.2.1 Allmän kommentar: Bedömning av ordningen med Energifonden i sig, inte av enskilda beviljade stöd inom ramen för ordningen

I detta fall kan de stödåtgärder som beskrivs nedan i vissa fall ha beviljats individer i stället för företag (t.ex. för vissa av utbild-

ningsåtgärderna) eller ha berört en utbildningsverksamhet i stället för en ekonomisk verksamhet. Ingen av de olika stödåtgärderna var emellertid formellt (rättsligt eller genom administrativa riktlinjer) begränsade till individer eller vissa typer av verksamhet⁽⁴⁵⁾. Stöd kan till exempel ges till privata utbildningsanordnare som kan bedriva ekonomisk verksamhet eller rikta sig till vissa industrisektorer (till exempel byggnadsbranschen).

Denna anmälan och bedömning gäller Energifonden i sig, och inte enskilda stöd som beviljats inom ramen för den. Därför finns det inget behov för myndigheten att – i sin bedömning av ordningen med Energifonden i sig⁽⁴⁶⁾ – till exempel bedöma huruvida det stöd som beviljats i enskilda fall till icke vinstdrivande organisationer och utbildningsanordnare gällde (ekonomisk) verksamhet i ett företag. Eftersom ordningen för Energifonden inte innehöll några begränsningar i det avseendet drar myndigheten därför slutsatsen att stödet inom ramen för ordningen – med det undantag som anges nedan – gick till företag.

Stöd som beviljas till den offentliga sektorn för att genomföra energieffektivitetsåtgärder som ett led i organets offentliga uppdrag, utgör inte statligt stöd. Detta gäller särskilt programmet för energieffektivitetsåtgärder för kommuner. Detta stöd innehåller inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet så länge det begränsas till stödmottagarens offentliga uppdrag, vilket de norska myndigheterna bekräftar.

1.2.2 Investeringsstöd (produktion av förnybar energi, energibesparande åtgärder, ny energiteknik och energibesiktningar)

Stöden till de ovannämnda investeringarna ger mottagarna en sådan fördel som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet genom att antingen ge dem möjlighet att investera i produktion av förnybar energi eller att investera i åtgärder som minskar deras energiförbrukning, eller som gör det möjligt för företaget (i fråga om besiktningar genom ökad kompetens och energianalys) att utnyttja energin effektivare och därmed ytterligare minska företagets normala driftskostnader.

⁽⁴²⁾ Dom av den 2 juli 1974 i mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974, s. 709; dom av den 22 mars 1977 i mål 78/76, Steinike mot Tyskland, REG 1977, s. 595; kommissionens beslut N 707/2002 – *Nederländerna*, se ovan, fotnot 42; beslut N 490/2000 – *Italien*, icke-återvinningsbara kostnader i elsektorn.

⁽⁴³⁾ Förslag till avgörande av generaladvokat Jacobs den 26 oktober 2000 i mål C-379/98, Preussen Elektra mot Schleswig AG, REG 2001, s. I-2099, punkt 165.

⁽⁴⁴⁾ Se domen av den 27 januari 1998 i mål T-67/94, Ladbroke Racing Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission. REG 1998, s. II-1, punkt 105 och följande. I det avseendet råder det inga tvivel om att medlen kan hänföras till staten, som införde påslaget. Denna situation skiljer sig från det system som diskuteras i mål C-345/02, Pearle BV, Hans Prij's Optiek Franchise BV och Rinck Opticiens BV mot Hoofdbedrijfschap Ambachten, REG 2004, s. I-7139, som gällde en avgift som hade beslutats av en styrelse för en branschorganisation.

⁽⁴⁵⁾ Myndigheten vill dock påpeka att när det fastställs om ett stöd har gått till ett "företag" tas ingen hänsyn till enhetens rättsliga status eller organisationsform. I stället bedöms kvaliteten i ett företag efter den verksamhet som får stöd, dom av den 23 april 1991 i mål C-41/90, Höfner och Elser mot Macotron, REG 1991, s. I-979; det vill säga, även icke vinstdrivande organisationer kan bedriva ekonomisk verksamhet och konkurrera med andra, se till exempel mål 78/76, Steinike & Weinlig, se fotnot 43 ovan, och dom av den 21 september 1999 i mål C-67/96, Albany, International BV mot Stichting Bedrijfspensioenfonds Textielindustrie, REG 1999, s. I-5751.

⁽⁴⁶⁾ Om stödet utgör statligt stöd, vilket kommer att fastställas nedan, är Energifonden en stödordning. Se definitionen av en stödordning i artikel 1.d i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet.

Stödet är dessutom selektivt. Investeringsstödet till produktion av förnybar energi gäller en viss kategori av energiproducenter.

Även de övriga åtgärderna är selektiva eftersom stödet endast fördelas på vissa företag som valts ut av Enova som efter en jämförelse av projekten under ansökningsprocessen har beslutat vilket projekt i ansökningsomgången som är effektivast och skall få stöd. I etablerad rättspraxis⁽⁴⁷⁾ fastslås att *systemet kan misstänkas placera vissa företag i en mer gynnsam situation än andra (...) när de organ som beviljar stödet förfogar över oinskränkta befogenheter som gör att de kan anpassa det finansiella stödet beroende på olika överväganden, såsom val av stödmottagare, stödbelopp och stödvillkor*⁽⁴⁸⁾. De projekt som uppfyller ansökningsvillkoren kan inte vara säkra på att beviljas stöd eftersom detta beror på övriga projekt som de konkurrerar med i ansökningsprocessen och på hur mycket pengar Enova vill fördela under den aktuella omgången av projektutvärderingar. Eftersom Enova är fritt att välja hur ofta och vilka slags uppmaningar om att lämna in projektansökningar som de skall anordna, ger systemet Enova tillräckligt stort utrymme att fatta egna beslut för att stödåtgärderna skall vara selektiva⁽⁴⁹⁾.

I fråga om energibesiktningar förekommer dessutom ett ytterligare inslag av selektivitet i och med att programmet (programtext 2003, se avsnitt I.5.6 i detta beslut) inriktades mot ägare av privata och offentliga byggnader med en total yta på över 5 000 kvadratmeter och mot industriföretag.

1.2.3 Informations- och utbildningsprogram inom området energieffektivitet

Myndigheten anser att det inte förekom selektivitet i fråga om Enovas **rådgivningsverksamhet** där alla som ville få råd om energieffektivitet kunde få det, utan att Enova hade möjlighet att utöva någon egen bestämmanderätt.

Inget statligt stöd är heller inblandat i **besöken på plats** i fråga om privata hushåll, eftersom stödet i dessa fall inte beviljades till företag i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet. Myndigheten anser inte heller att det ingick något statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet när det

⁽⁴⁷⁾ Dom av den 26 september 1996 i mål C-241/94, kommissionen mot Frankrike, REG 1996, s. I-4551, punkt 23.

⁽⁴⁸⁾ Se också generaladvokat Jacobs förslag till avgörande av den 24 september 1998 i mål C-256/97, DM Transport S.A., REG 1999, s. I-3913, punkterna 39 och 40.

⁽⁴⁹⁾ Detta bekräftas av Enovas egen bedömning av sin roll på sin webbplats, där det står följande: "Enova SF har stor frihet i fråga om valet och utformningen av sin strategiska inriktning och politiska åtgärder."

gällde effektiv energianvändning i kommersiella byggnader, eftersom åtgärden var öppen för alla som var intresserade av den, utan att Enova och dess effektivitetscenter hade någon egen bestämmanderätt. Med andra ord uppfyller åtgärden inte villkoren i fråga om selektivitet.

Det finns en selektiv fördel när det gäller stödprogrammet för utveckling av **undervisningsmaterial och utbildningar**, eftersom det minskar utvecklarens kostnader för att skapa sådant material och sådana program, jämfört med dem som inte får något stöd. Myndigheten håller inte med de norska myndigheterna om att den använder ett alltför strikt selektivitetstest för undervisnings-/utbildningsprogrammen. För det första är stödet riktat till vissa sektorer, till exempel var 2003 års program bland annat inriktat mot privata utbildningsföretag, och 2004 års program var inriktat mot byggnadsbranschen. Programtexterna understryker att utbildningserbudanden bör uppfylla näringslivets behov, delvis genom att den privata industrin bidrar till att finansiera programmet. Detta ger utrymme för att utveckla sektorsvisa lösningar. För det andra lämnar de olika programmen fortfarande stort utrymme för Enova att fatta beslut. De norska myndigheterna betonar själva att konkurrensen i projekten är nödvändig. Det kan alltså hända att projekt inte beviljas stöd trots att de uppfyller vissa objektiva villkor, eftersom de kan slå ut av andra projekt som får högre poäng under just den bedömningsomgången. Det finns heller inte någon garanti för att ett avvisat projekt skall få stöd nästa omgång. Dessutom innehåller programtexterna för 2003 och 2004 en prioriteringslista som ytterligare visar att vissa projekt, särskilt sådana som inte tas upp på listan över prioriterade projekt, har mindre möjligheter att få stöd. Myndigheten anser därför att stödet är selektivt.

1.3 Snedvridning av konkurrens och påverkan på handeln mellan de avtalslutande parterna

För att utgöra stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet måste åtgärderna snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln mellan de avtalslutande parterna.

I detta fall stärker åtgärderna konkurrenskraften hos de företag på energi- och elmarknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som mottagit stöd och som faktiskt eller eventuellt konkurrerar med andra energiproducenter⁽⁵⁰⁾.

⁽⁵⁰⁾ Till exempel i förhållande till elproducenter som använder traditionella källor eller – i nuläget – i förhållande till vattenkraftsproducenter eller andra producenter av förnybar energi som inte får stöd av Enova; eller företag som inte får stöd för att vidta åtgärder för att höja energieffektiviteten.

Ett ganska stort antal av de projekt som tidigare har fått stöd (se avsnitt I.6 i detta beslut) skulle kunna omfattas av den akt som anges i punkt 1 e i bilaga XV till EES-avtalet (kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse), eftersom de beviljade stöden låg under tröskelvärdet för stöd av mindre betydelse. Alla projekt som fick stöd uppfyllde emellertid inte kraven för ett stöd av mindre betydelse. Inte heller var detta ett villkor i stödordningen.

Eftersom elmarknaden i hög utsträckning är avreglerad och det finns ett handelsflöde av energiprodukter och el mellan EES-staterna (Norge importerar och exporterar till exempel en viss andel av sin el), äger den beskrivna (möjliga) snedvridningen av konkurrensen rum i förhållande till andra företag i EES-området. Detta bekräftas ytterligare av att det handlas med olika typer av el på Nordpoolbörsen, som är gemensam för de nordiska länderna. Systemet med Energifonden snedvrider alltså, eller hotar att snedvrider, konkurrensen och påverka handeln mellan de avtalsslutande parterna.

2. Nytt stöd

Det system som Energifonden erbjuder utgör stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet, vilket visas i avsnitt II.1 i detta beslut. Det behöver fastställas om det även utgör ett nytt stöd, vilket borde ha anmälts i tillräckligt god tid för att myndigheten skulle kunna göra en bedömning, se artikel 2 i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet. Nytt stöd definieras som allt stöd (...) "som inte är befintliga stöd, inbegripet ändringar av befintliga stöd", i artikel 1 c i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet.

Den norska regeringen hävdar att de program som slagits samman inom ramen för Energifonden fanns innan Norge anslöt sig till EES-området. Därför utgjorde stödordningarna från början befintligt stöd i den mening som avses i artikel 1 b ii i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet.

De norska myndigheterna meddelade genom sin anmälan myndigheten ändringar i de befintliga stödordningarna. Ändringarna består främst av

- i) sammanslagningen 2002 av de befintliga stödordningarna under den nyinrättade Energifonden,

- ii) ny förvaltning av stödet genom inrättandet av ett nytt förvaltningsorgan, Enova, som ersätter det norska direktoratet för vattenresurser och energi, som tidigare hade ansvaret,

- iii) nya energimål som har utvecklats av stortinget, vilket innebär att de åtgärder som vidtas inom ramen för stödordningarna nu skall uppnå mätbara mål för energieffektivitet och produktion,

- iv) en ny finansieringsmekanism (påslag på distributionsavgiften).

Dessa förändringar åtföljdes av ny lagstiftning för Enova, vilket påverkade det stöd som beviljades i och med att åtgärderna nu skulle uppfylla nya politiska målsättningar som avtalats mellan den norska staten och Enova 2002.

Dessa ändringar var inte enbart av teknisk eller administrativ karaktär [se artikel 4.1 i myndighetens beslut av den 14 juli 2004 ⁽⁵¹⁾], utan innebar en avsevärd förändring i det tidigare systemet och dess rättsliga inramning. För det första måste förekomsten av nytt statligt stöd i enlighet med domstolens avgörande i *Namur Les Assurances* ⁽⁵²⁾ fastställas med hänvisning till bestämmelserna för stödet. I detta avseende bör det noteras att i och med att Energifonden och Enova inrättades antogs en helt ny uppsättning bestämmelser för stödet inom ramen för Energifonden och för dess finansiering. För det första antogs ett parlamentsbeslut av den 5 april 2001 om ändring av energilagen av den 29 juni 1990. Genom beslutet bemyndigades regeringen att ålägga energidistributören att (genom en licens, "omsättningskonsesjoner") göra ett påslag på den eldistributionsavgift som betalas av slutkonsumenten. Detta påslag skall bidra till finansieringen av Energifonden. I en ny regeringsförordning av den 10 december 2001 fastställs närmare föreskrifter för hur denna avgift skall tas ut och överförs till Energifonden. I propositionerna inför parlamentsbeslutet definierade regeringen nya och konkreta energimål (se I.4 i detta beslut) som skulle uppnås inom en viss tidsgräns genom inrättandet av Energifonden och Enova. Målen och hur de skulle uppnås specificerades ytterligare i avtalet mellan ministeriet och Enova. Genom en ny förordning om Energifonden placerades energifonden under olje- och energidepartementet och det föreskrevs att Enova skall förvalta fonden. Detta visar att lagstiftningen om stöd till energieffektivitetsåtgärder ändrades och kompletterades på ett betydande sätt under 2000–2001.

⁽⁵¹⁾ Beslut 195/04/KOL.

⁽⁵²⁾ Dom av den 9 augusti 1994 i mål C-44/93, *Namur-Les Assurances du Crédit mot Office National du Duccroire* och belgiska staten, REG 1994, s. I-3829.

Dessa lagstiftningsändringar och administrativa ändringar gjordes i avsikt att till stor del ändra den befintliga stödordningen och skapa ett helt nytt sätt att finansiera energibesparingsåtgärder och produktion av förnybar energi⁽⁵³⁾. Sammanslagningen av de båda nya ordningarna var mer än en teknisk formalitet eftersom sammanslagningen under en myndighet gjordes för att skapa ett bättre målinriktat statligt stöd och åstadkomma mer påtagliga resultat i fråga om hållbar energipolitik. När beslut fattas om stöd till projekt skall hänsyn nu tas till om projekten kan bidra till de nya mål som fastställdes av stortinget 2000–2001, vilket är en betydande förändring jämfört med de tidigare stödmekanismerna.

En helt ny administrativ organisation inrättas där det norska direktoratet för vattenresurser och energi (NVE), som tidigare hade ansvaret, ersätts av det nyinrättade förvaltningsorganet Enova. Detta organ är genom ett avtal med ministeriet skyldigt att administrera Energifonden för att uppnå stortingets nya energimål och att förvalta fonden enligt den nyligen antagna lagstiftningen. Dessutom skall Enova – genom sin förvaltning av medlen – främja konkurrensen på marknaden. Detta visar att Enova inte enbart fortsätter NVE:s arbete utan har fått nya uppgifter och skyldigheter, vilket innebär en betydande ändring av de tidigare stödordningarna.

Slutligen är det betydelsefullt att en ny finansieringsmekanism har skapats. I stället för genom budgetanslag finansieras stödåtgärder (i allt högre grad) genom ett påslag på distributionsavgiften, som används för att finansiera Energifonden. Även om Norge påpekade att påslaget som sådant hade införts innan EES-avtalet trädde i kraft, ändrar inte detta myndighetens slutsats att införandet av en ny finansieringsmekanism ledde till en betydande förändring. Före år 2002 förvaltades påslaget av nätföretagen och användes främst för att finansiera deras egen informationsverksamhet i fråga om energieffektivitet. Nu införs och kontrolleras påslaget av den norska staten, och det är öronmärkt för att finansiera Energifonden. Fonden kan använda medlen för alla typer av stödåtgärder, inte bara informationsverksamhet⁽⁵⁴⁾. Mot bakgrund av detta drar myndigheten slutsatsen att ändringarna i finansieringssystemet är betydande.

De beskrivna ändringarna förändrar stödordningen som sådan och är inte någon avskiljbar del av de befintliga ordningarna⁽⁵⁵⁾. Den nya finansierings- och admi-

nistrationsmekanismen i kombination med Enovas skyldighet att uppfylla de nya energimålen berör själva strukturen i stödprogrammet och gäller för alla åtgärder som beviljas stöd genom Energifonden. Ändringarna genomfördes för att utnyttja offentliga medel bättre och åstadkomma mer hållbara resultat i fråga om energieffektivitet, vilket gjorde det nödvändigt att skapa nya strukturer och nya mål. Dessa nya strukturer och mål styr varje beslut om stöd och kan inte betraktas som en avskiljbar del av de tidigare stödåtgärder.

Följaktligen skall de anmälda ändringarna betraktas som nytt stöd i den mening som avses i artikel 1 c i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet.

Energifonden började sin verksamhet den 1 januari 2002, det vill säga före juni 2003, när stödordningen anmäldes till myndigheten. Systemet med Energifonden anmäldes alltså för sent till myndigheten, vilket innebar ett brott mot den skyldighet att inte genomföra en planerad åtgärd som föreskrivs i artikel 1.3 i del I i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet. Stödet utgör alltså "olagligt stöd" i den mening som avses i artikel 1 f i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet. Allt olagligt stöd som inte förklarats vara förenligt med artikel 61.3 c i EES-avtalet skall återkrävas av stödmottagaren.

3. Stödets förenlighet med bestämmelserna

Myndigheten anser att stödåtgärder inte uppfyller kraven för några av de undantag som föreskrivs i artikel 61.2 eller 61.3 a, b och d i EES-avtalet. Därför måste det göras en bedömning av om stödet kunde vara förenligt med artikel 61.3 c i EES-avtalet. Enligt denna artikel får stöd anses vara förenligt med EES-avtalet om det underlättar "utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset".

Myndigheten kommer att bedöma Energifonden i enlighet med artikel 61.3 c i EES-avtalet tillsammans med myndighetens miljöriktlinjer. Enligt dessa riktlinjer skall Eftastaterna senast den 1 januari 2002 ha anpassat sina ordningar för stöd till miljöskydd efter dessa miljöriktlinjer.

⁽⁵³⁾ Se i detta avseende generaladvokat Fennellys tolkning i förslaget till avgörande i de förenade målen C-15/98 och C-105/99, Italienska republiken och Sardegna Lines mot Europeiska kommissionen, REG 2000, s. II-8855, punkt 61 och följande, enligt vilken ändringar i lagstiftningen skall innebära en betydande ändring av systemet, det vill säga vara mer än en formell ändring.

⁽⁵⁴⁾ I sina respektive förslag till regeringen betecknade de norska myndigheterna själva finansieringsmekanismen som "ny".

⁽⁵⁵⁾ Beslut av den 19 december 2001 i de förenade målen T-195/01 och T-207/01, Government of Gibraltar och Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen, REG 2001, s. II-3915, punkt 111.

I den följande bedömningen kommer myndigheten att särskilja mellan det system för Energifonden som anmäldes till myndigheten och som har tillämpats sedan den 1 januari 2002 (se avsnitt II 3.1 i detta beslut) och de kommande ändringar som de norska myndigheterna har tänkt sig, vilka syftar till att göra stödet förenligt med EES-reglerna för statligt stöd (se avsnitt II 3.2 i detta beslut).

3.1 Bedömning av Energifonden i den utformning som anmälts till myndigheten

3.1.1 Investeringsstöd (produktion av förnybar energi, energibesparande åtgärder, ny energiteknik och energibesiktningar)

I sitt beslut av den 18 maj 2005 om att inleda ett formellt granskningsförfarande uttryckte myndigheten tvivel när det gäller om Energifondens investeringsstöd kunde förklaras förenligt med miljöriktlinjerna.

I sina synpunkter av den 15 juli 2005 på beslutet om att inleda granskningsförfarandet hävdade de norska myndigheterna att stödet borde godkännas direkt enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet. Myndigheten stöder inte denna åsikt, åtminstone inte i den utsträckning som det berörda stödet omfattas av miljöriktlinjerna. Myndigheten anser att Europeiska kommissionens WRAP-beslut⁽⁵⁶⁾ inte är relevant i detta avseende. Skillnaden mellan de båda fallen är att riktlinjerna inte omfattar några bestämmelser om investeringsstöd i fråga om återvinning, medan investeringsstöd för förnybar energi omfattas av miljöriktlinjerna. Myndigheten måste följa sina egna riktlinjer⁽⁵⁷⁾. Myndigheten kan alltså inte bortse från kapitlet om investeringsstöd i riktlinjerna (särskilt punkt 27 i avsnitt D.1.3 och punkt 32 i avsnitt D.1.7, eller kapitlet om driftsstöd (punkt 54 i avsnitt D.3.3.1), som omfattar förnybara energikällor) och de stödnivåer som anges där.

1. Investeringsstöd till produktion av förnybar energi

Investeringar i produktion av förnybar energi kan beviljas stöd upp till 40 procent, eller, vid behov, upp till 100 procent av de stödberättigande kostnaderna, se punkt 27 i avsnitt D.1.3 i miljöriktlinjerna. I punkt 31 i avsnitt D.1.6 förtydligas vad som är en stödberättigande investering, nämligen investeringar i mark, byggnader, anläggningar och utrustning, samt, under vissa villkor, immateriella tillgångar. I punkt 32 i avsnitt D.1.7 fastställs att de stödberättigande kostnaderna skall vara skillnaden mellan investeringskostnaderna för en anläggning för produktion av förnybar energi och investeringskostnaderna för en konventionell anläggning för energiproduktion (i det följande kallad "metoden med extrakostnader").

⁽⁵⁶⁾ Se fotnot 40.

⁽⁵⁷⁾ Dom av den 26 september 2002 i mål C-351/98, Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen, REG 2002, s. I-8031, punkt 76.

Myndigheten noterade i sitt beslut om att inleda det formella granskningsförfarandet⁽⁵⁸⁾ att stödet till förnybara energikällor inte byggde på en beräkning av extra kostnader i enlighet med punkt 32 i avsnitt D.1.7 i miljöriktlinjerna. Det konstateras också att det utan de ändringar som senare föreslagits av de norska myndigheterna skulle det inte finnas någon garanti för att stödet skulle hållas inom gränsen på 40 procent. Det fanns inte heller någon garanti för att stödet skulle hållas inom den högre gränsen på 100 procent av de extra kostnaderna, eller för att ordningen inte skulle leda till överkompensering. Det fanns till exempel inga garantier för att endast stödberättigande investeringskostnader skulle få stöd och att endast det stöd som krävdes för att sätta igång projektet skulle ges till ett företag. Därför intog myndigheten den preliminära ståndpunkten att Energifonden, i den utformning som anmälts, inte var förenlig med kapitlet om investeringsstöd (avsnitt D.1.3 i miljöriktlinjerna) och utgjorde ett statligt stöd som inte var förenligt med bestämmelserna.

Synpunkterna från de norska myndigheterna har inte undanröjt dessa tvivel. När det gäller stödet för kostnader som kanske inte var stödberättigande anger de norska myndigheterna att Enova från och med den 1 januari 2005 endast har beviljat stöd för de kostnader som förtecknas i kommissionens beslut om Finland N 75/2002, medan andra kostnader (till exempel finansiella kostnader) tidigare kunde beviljas stöd, även om detta kan ha utgjort endast en liten andel av de sammanlagda kostnaderna. Eftersom Energifonden i den anmälda utformningen inte innehöll några tydliga regler om vilka kostnader som var stödberättigande har det uppenbarligen uppstått en risk för att icke stödberättigande kostnader skulle räknas med. Det norska argumentet att stödordningens inslag av konkurrens begränsar möjligheterna till överkompensering kan inte heller ändra myndighetens slutsats att ordningen inte hade några fungerande rättsliga begränsningar som kunde garantera att stödet stannade vid den gräns som anges i kapitlet om investeringsstöd i riktlinjerna. Utan några sådana regler på plats skulle det endast vara slumpen som avgjorde om överkompensering kunde undvikas.

Myndigheten står fast vid den åsikt som uttrycks i beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande om att inte heller villkoren i punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 uppfylls för det anmälda systemet. Myndigheten kunde inte fastställa att det fanns parametrar som säkerställde att tröskelvärdet i punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 aldrig skulle överskridas. Det fanns inte någon garanti för att endast investeringskostnader skulle ingå i beräkningen (punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 innehåller en gräns för avskrivning av anläggningar), inte heller fanns det en tillräckligt stor säkerhet i fråga om hur diskonteringsräntan skulle fastställas eller om att stödet aldrig skulle överstiga det belopp som krävdes för att åstadkomma ett nettonuvärde på noll.

Slutsatsen blir att systemet med Energifonden, i den utformning som anmälts, inte uppfyller kraven på förenlighet med miljöriktlinjerna.

⁽⁵⁸⁾ Avsnitt II 3.1.1 i myndighetens beslut 122/05/KOL.

2. Stöd till energibesparande åtgärder

Investeringar i energibesparande åtgärder (begreppet energibesparande definieras i avsnitt B.7 i miljöriktlinjerna) kan få stöd upp till högst 40 procent av de stödberättigande kostnaderna enligt punkt 25 i avsnitt D.1.3 i miljöriktlinjerna. I punkt 31 i avsnitt D.1.6 definieras de berörda investeringarna, nämligen investeringar i mark, byggnader, anläggningar och utrustning, samt, under vissa villkor, immateriella tillgångar. I punkt 32 i avsnitt D.1.7 i miljöriktlinjerna begränsas stödet till stödberättigande kostnader, vilket definieras som de extra investeringskostnader som krävs för att uppfylla miljöskyddsmålen. Stöd får inte beviljas för en anpassning till en norm som gäller för Europeiska gemenskapen⁽⁵⁹⁾, om inte företaget är ett litet eller medelstort företag.

I sitt beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande konstaterade myndigheten att stödet inte beräknas enligt metoden med extra kostnader, så som föreskrivs i punkt 32 i avsnitt D.1.7 i miljöriktlinjerna. Stödet begränsas framför allt inte till den gräns på 40 procent som anges i punkt 25 i avsnitt D.1.3 i miljöriktlinjerna. I motsats till investeringsstödet för produktion av förnybar energi får gränsen på 40 procent inte överskridas i fråga om energibesparande åtgärder⁽⁶⁰⁾.

De norska myndigheterna hävdar att de i praktiken har följt riktlinjerna. Myndigheten vill inte ifrågasätta att de enskilda stöd som beviljats inom ramen för ordningen med Energifonden i sig kan ha varit förenliga med miljöriktlinjerna. Men det innebär inte att ordningen med Energifonden i sig – som inte innehöll några gränsvärden i fråga om stödnivåer och inte heller följde metoden med extra kostnader – är förenlig med miljöriktlinjerna.

Eftersom det inte fanns några mekanismer för att utesluta att stöd som beviljas inom ramen för denna stödåtgärd skulle överskrida gränsen på 40 procent, genom att kostnaderna skulle jämföras med kostnaderna för traditionell energiproduktion, skall ordningen med Energifonden, i den utformning som anmälts, betraktas som stöd som inte är förenligt med bestämmelserna.

3. Ny energiteknik

I sitt beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande konstaterade myndigheten att den inte hade tillräckligt med

⁽⁵⁹⁾ Hänvisningen till en gemenskapsnorm i samband med EES-avtalet görs uttryckligen i miljöriktlinjerna, se avsnitt A.5 i miljöriktlinjerna.

⁽⁶⁰⁾ Avsnitt II.3.1.2 i myndighetens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande, beslut 122/05/KOL.

information för att kunna bedöma om projekten i denna kategori är projekt som avser produktion av förnybar energi⁽⁶¹⁾. Inte heller var myndigheten säker på om projekten gällde forsknings- och utvecklingsprojekt, som ska bedömas enligt kapitel 14 om stöd till forskning och utveckling i myndighetens riktlinjer för statligt stöd.

Under det formella granskningsförfarandet förtydligade de norska myndigheterna att stöd som beviljades inom ramen för denna kategori inte skulle gälla projekt som befann sig på forsknings- och utvecklingsstadiet, utan främst projekt för produktion av förnybar energi och i mindre omfattning projekt för energibesparande åtgärder. De uppgifter som de norska myndigheterna lämnade in om de projekt som omfattades av denna grupp visade att hittills hade endast projekt i dessa kategorier beviljats stöd. Projektet "stöd till ny energiteknik" skall alltså betraktas som en underavdelning till investeringsstödet till energibesparande åtgärder eller produktion av förnybar energi.

När det gäller Energifonden, i den utformning som anmälts, finner myndigheten emellertid att systemet för det första inte anger tydligt att projekten för ny energiteknik utgör underavdelningar till de andra stödkategorierna och därmed bör bedömas enligt samma regler. Myndigheten finner i alla fall, precis som för de övriga stödåtgärderna, att systemet i den anmälda utformningen inte innehöll några begränsningar som garanterade att de olika gränserna för investeringsstöd till produktion av förnybar energi och energibesparande åtgärder skulle respekteras, eller endast stödberättigande investeringskostnader skulle få stöd. Myndigheten drar alltså slutsatsen att det anmälda stödet inte uppfyller villkoren i miljöriktlinjerna.

4. Energibesiktningar

I sitt beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande konstaterade myndigheten att den inte hade tillräckligt med information för att bedöma om stödet under denna rubrik skulle vara förenligt med miljöriktlinjerna, särskilt punkt 36 i avsnitt 4.2 i miljöriktlinjerna (stöd till små och medelstora företag).

Vad beträffar denna stödkategori hänvisade de norska myndigheterna under det formella granskningsförfarandet till en finländsk stödordning som tillåter att kostnader för energibesiktningar beaktas när det gäller statligt stöd (det vill säga, inte begränsat till små och medelstora företag). De norska myndigheterna betonar att i likhet med det finländska systemet ger den norska Energifonden företag stöd för att utföra energibesiktningar och analyser för att antingen genomföra effektiviseringar av energianvändningen eller investeringar i energibesparande åtgärder, eller för att förändra beteenden. I den finländska stödordningen kunde stöd beviljas för upp till 40 procent av de stödberättigande kostnaderna. Den norska stödordningen beviljade stöd upp till 50 procent av de stödberättigande kostnaderna.

⁽⁶¹⁾ Avsnitt II.3.1.3 i myndighetens beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande, beslut 122/05/KOL.

Myndigheten konstaterar för det första att systemet med Energifonden, i den anmälda utformningen, inte innehöll några begränsningar som kunde garantera att stödet till sådana åtgärder inte överskred gränsen på 40 procent för energibesparande åtgärder i enlighet med punkt 25 i avsnitt D.1.3 i miljöriktlinjerna. Dessutom är ett stöd på upp till 50 procent av de stödberättigande kostnaderna inte förenligt med miljöriktlinjerna.

För det andra finner myndigheten inte att ett stöd till energibesiktningar för att åstadkomma enbart beteendemässiga förändringar, utan någon tänkt investering, kan baseras på avsnitt D.1.3 i miljöriktlinjerna, som endast avser investeringsstöd. Kommissionens godkännande av den finländska stödordningen var begränsat till ett sådant investeringsstöd.⁽⁶²⁾ Det är möjligt att ytterligare stöd till rådgivnings- och konsulttjänster skulle betraktas som förenligt med punkt 36 i avsnitt D.2 i miljöriktlinjerna, tillsammans med den akt som anges i punkt 1 f i bilaga XV till EES-avtalet⁽⁶³⁾ (stöd till små och medelstora företag). Detta är emellertid inte avgörande för om stödordningen är förenlig med bestämmelserna, eftersom den anmälda Energifonden inte omfattade några begränsningar i detta avseende. Den kan alltså inte förklaras förenlig med miljöriktlinjerna.

3.1.2 Undervisningsmaterial och utbildningsåtgärder

Myndigheten noterar att undervisningsmaterial och utbildningsprogram som anmäldes inte var begränsade till att gälla små och medelstora företag, vilket föreskrivs i den akt som anges i punkt 1 f i bilaga XV till EES-avtalet (stöd till små och medelstora företag)⁽⁶⁴⁾. Inte heller begränsades stödet till sådant stöd som omfattas av den akt som anges i punkt 1 d i bilaga XV till EES-avtalet (utbildningsstöd)⁽⁶⁵⁾. Myndigheten behöver alltså inte bedöma om stödåtgärderna var förenliga med dessa gruppundantag. Denna typ av stöd omfattas inte heller av miljöriktlinjerna.

De norska myndigheterna hävdar att stödet som har beviljats genom Energifonden helt eller delvis bör bedömas direkt i förhållande till artikel 61.3 c i EES-avtalet.

För att fastställa om en sådan åtgärd kan godkännas genom direkt tillämpning av artikel 61.3 c i EES-avtalet måste myndigheten fastställa om stödet är nödvändigt för och står i proportion till det mål som skall uppfyllas.

⁽⁶²⁾ Statligt stöd N 75/2002 - Finland, se fotnot 26 i detta beslut.

⁽⁶³⁾ Se fotnot 29 i detta beslut.

⁽⁶⁴⁾ Se fotnot 29 i detta beslut.

⁽⁶⁵⁾ Se fotnot 30 i detta beslut.

Målet med stödåtgärden var att förbättra kunskapen och kompetensen i fråga om möjligheterna att spara energi och effektivisera energianvändningen. Energibesparande åtgärder, också sådana som avser investeringar, anges uttryckligen i miljöriktlinjerna som ett mål som är öppet för statligt stöd. I allmänhet bidrar åtgärder för att effektivisera energianvändningen till att uppfylla Kyotomålen om att minska växthusgaserna, och kunskap och kompetens har en viktig funktion för att införa och genomföra åtgärder i syfte att effektivisera energianvändningen. Vad gäller frågan om detta stöd var nödvändigt, var programmet inriktat på utveckling av nytt material och kurser och utslöt uppdateringar och översyn av befintliga kurser, eftersom dessa kostnader skulle täckas av kursavgifterna. Det stöd som beviljades inom ramen för programmet var avsett att stimulera till att nytt material togs fram, vilket det fanns behov av, eftersom de norska myndigheterna hävdade att det rådde brist på aktuellt undervisningsmaterial och aktuella utbildningar i Norge.

Stödet kan betraktas som proportionerligt och snedvrider inte handeln i en utsträckning som hotar det gemensamma intresset. I detta avseende är det av betydelse för myndighetens slutsats att stödordningen har avslutats och endast omfattade 33 projekt (ett gick till enskilda personer), där varje projekt beviljades ett begränsat stödbelopp. För 12 av projekten, som gällde stöd till enheter som är registrerade som icke vinstdrivande organisationer, uppgick stödet till mellan 50 000 norska kronor och 918 000 norska kronor, det vill säga 6 900 euro och 126 970 euro⁽⁶⁶⁾, och endast två projekt fick stöd på omkring 1 300 000 norska kronor (180 555 euro). Stödet till universitet och högskolor varierade mellan 200 000 norska kronor och 450 000 norska kronor (27 662 euro och 62 240 euro), och endast ett projekt mottog stöd på 875 000 norska kronor (121 023 euro). Dessutom täckte Enova aldrig de totala kostnaderna för projekten, utan begränsade sitt stöd till 50 procent av kostnaderna. Dessutom användes ett öppet "stödanbudsförfarande" för att välja ut stödmottagare och fastställa stödbeloppet. Anbudsförfarandet säkerställde också att stödet begränsades till det nödvändiga beloppet och var proportionerligt. Stödet var också projektrelaterat och utgjorde alltså inte driftsstöd som minskade verksamhetens vanliga löpande kostnader. Det går alltså att dra slutsatsen att stödet inte medförde någon snedvridning av konkurrensen som hotade det gemensamma intresset. Stödet var följaktligen förenligt med artikel 61.3 c i EES-avtalet.

3.1.3 Sammanfattning av det anmälda systemet

Myndigheten finner att de norska myndigheterna olagligt har tillämpat ordningen med Energifonden i strid med artikel 1.3 i del I i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet.

⁽⁶⁶⁾ Enligt den växelkurs som offentliggörs på myndighetens webbplats, fastställd till 7,23 för 2003.

Enovas rådgivningsverksamhet och besök på plats är inte stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet.

Investeringsstödet (produktion av förnybar energi, energibesparande åtgärder, energibesiktningar), i den utformning som det har anmälts är inte förenligt med artikel 61.3 c i EES-avtalet jämte miljöriktlinjerna.

Det stöd som beviljades för utveckling av undervisningsmaterial och utbildning under perioden 1 januari 2002–31 december 2003 är förenligt med en direkt tillämpning av artikel 61.3 c i EES-avtalet.

3.2 Energifonden med de ändringar som föreslagits av de norska myndigheterna

3.2.1 Investeringsstöd

1. **Investeringsstöd till produktion av förnybar energi**

De stödnivåer som fastställs i miljöriktlinjerna

Som utgångspunkt för bedömningen av den norska ordningen för investeringsstöd måste det fastställas hur mycket stöd ett projekt som mest kan beviljas. I punkt 27 i avsnitt D.1.3 i miljöriktlinjerna fastställs den högsta tillåtna stödnivån för investeringsstöd till 40 procent av de extra investeringskostnader som krävs för att uppfylla miljömålen. Om det behövs, får stöd ges till 100 procent av de stödberättigande kostnaderna.

Dessutom är det enligt punkterna 53 och 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna även tillåtet med driftsstöd för att kompensera för högre investeringskostnader per enhet. Enligt punkt 54 är det tillåtet att bevilja stöd för att täcka skillnaden mellan energiproduktionskostnaden via förnybara energikällor och priset på den energimarknaden. Stödet skall dock begränsas till avskrivning av anläggningar, med vilket avses avskrivning av investeringen. Stödet kan emellertid också täcka en rimlig kapitalavkastning, om Eftastaten kan visa att stödet är nödvändigt därför att vissa förnybara energikällor har en så dålig konkurrenskraft.

Med driftsstöd menas vanligen stöd som är avsett att befria ett företag från kostnader som det normalt sett skulle behöva bära i den dagliga förvaltningen eller den normala verksamheten. Driftskostnaderna är emellertid vanligen lägre för förnybara

energikällor än för konventionell teknik. På daglig basis förväntas produktion av förnybar energi därför skapa ett positivt kassaflöde, det vill säga inte behöva något stöd för att minska driftskostnaderna.

I punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna begränsas stödet till avskrivning av anläggningar (det vill säga investeringen). Det som kompensationen i själva verket gäller är de högre investeringskostnaderna per enhet, inte de vanliga löpande kostnaderna. Stöd som beviljas enligt punkt 54 ges alltså för att stödja ett företags investering. Om stödet skulle omfatta en rimlig kapitalavkastning i tillägg till avskrivningen av kapitalet, skulle alla kapitalkostnader täckas, och stödet skulle räknat i nuvärde uppgå till hela investeringen. Kommande avskrivningar av kapital, ökade med den avkastningsgrad som krävs, skulle räknat i nuvärde diskonteras med samma ränta. De diskonterade kostnaderna skulle utgöra den övre gränsen för stödet.

I miljöriktlinjerna tillåts en kombination av investerings- och driftsstöd. När det tillgängliga driftsstödet beräknas bör hänsyn tas till det eventuella investeringsstöd som har beviljats företaget i fråga, se punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna. Därmed skall allt investeringsstöd dras av från det stödberättigande beloppet för driftsstöd. Detta visar att gränsvärdet i punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna fungerar som en högsta gräns för investeringsstödet till ett projekt för förnybar energi.

Stöd som beviljas med hjälp av den nuvärdesmetod som Enova tillämpar

Som beskrivs i punkterna 4 och 7 i avsnitt I.9.1 i detta beslut använder Enova en metod för nettonuvärde som innebär att stödbeloppet beräknas så att projektet uppnår ett nettonuvärde på noll, vilket för en rationell investerare skulle vara den punkt då ett projekt realiserar på marknaden. Inget stöd ges utöver det belopp som krävs för att uppnå ett nettonuvärde på noll. Stöddelen kan alltså uttryckas som

$$(\text{diskonterade kassaflöden}) - (\text{investeringskostnader}) + (\text{stöd}) = 0$$

Som beskrivs ovan används kassaflödena från driften av det förnybara projektet för att betala av de ursprungliga investeringskostnaderna. Projekt för förnybar energi har i allmänhet högre investeringskostnader per enhet än traditionell teknik. Därför kommer den nettoinkomst som genereras (komponenten "diskonterade kassaflöden" ovan) i många fall inte att vara tillräckligt hög för att betala den investering som krävs. Dessa projekt är då berättigade till en stödkomponent, för att höja nettonuvärdet till 0.

Myndigheten har emellertid haft en invändning mot denna metod för att beräkna stöd, nämligen att också projekt som inte genererar ett positivt kassaflöde kan betraktas som berättigade till stöd. Sådana projekt genererar ett negativt kassaflöde, vilket leder till att stödkomponenten överstiger investeringskostnaderna och därmed överskrider den högsta tillåtna stödnivån.

Så länge det diskonterade kassaflödet är positivt kommer det stöd som beviljas ett projekt aldrig att bli högre än investeringskostnaderna. För att råda bot på detta har de norska myndigheterna gått med på att ändra stödordningen som beskrivs i punkt 9 i avsnitt I.9.1 i detta beslut, så att projekt som har negativa diskonterade kassaflöden inte är berättigade till stöd från Enova. Detta garanterar att den högsta tillåtna nivån inte överskrider, eftersom stödet begränsas till investeringskostnader.

För projekt som genererar förhållandevis låga diskonterade kassaflöden kommer stödkomponenten emellertid att bli relativt stor, vilket leder till höga stödnivåer. För att detta skall vara berättigat, måste det visas att det beviljade stödet är "nödvändigt" för att projekten skall förverkligas.

Ingen rationell investerare kan förväntas sätta igång ett projekt med ett negativt nettonuvärde. Av den anledningen anser myndigheten att en beräkning av nettonuvärde, som genomförs på grundval av den bästa möjliga information som finns tillgänglig när stödet beviljas, är tillräckligt för att visa att det beviljade stödet är nödvändigt. När metoden med beräkning av nettonuvärdet används måste hänsyn till tas till den enskilda risken i varje projekt när diskonteringsräntan fastställs för en investering. Efter diskussioner med myndigheten beställde Norge en oberoende analys av First Securities⁽⁶⁷⁾ för att fastställa vilka diskonteringssatser som skulle användas vid bedömningen av projektansökningar inom ramen för stödordningen. I den rapporten beskrivs metoden för att ta fram korrekta diskonteringsräntor med utgångspunkt i de bästa finansiella metoderna.

Dessutom har de norska myndigheterna betonat att Enova endast skulle vara inblandat i investeringsfasen i projekten. Projekt som har mottagit investeringsstöd från Enova skall inte vara berättigade till något ytterligare stöd inom ramen för miljöriktlinjerna, så snart utbetalningen av en klumpsumma har gjorts. Ett annat positivt inslag är att stödet "läggs ut på anbud", det vill säga att olika projekt konkurrerar om stöd och att endast de effektivaste projekten, som ger bäst förhållande energieffektivitet/stöd, kommer att beviljas stöd. Denna metod kommer att bidra till att endast lovande projekt beviljas stöd och att de endast får stöd i den utsträckning som är nödvändig.

⁽⁶⁷⁾ Skrivelse från First Securities till Enova av den 16 december 2004.

Särskilda bestämmelser för biomassa

Ett undantag till ovannämnda bestämmelser är projekt med biomassa. För sådana projekt är det enligt punkt 55 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna tillåtet med en övre total gräns som överskrider investeringskostnaderna. Anledningen är att dessa projekt normalt sett har låga investeringskostnader men höga löpande kostnader. I fråga om dessa projekt anser myndigheten att stöd får beviljas enligt metoden med beräkning av nettonuvärde, utan att investeringskostnaderna används som gräns.

Troliga stödnivåer

Diskussionen ovan har gällt högsta möjliga stödnivåer. För de flesta projekt som är berättigade till stöd från Enova kommer de faktiska stödnivåerna att bli betydligt lägre. Det beror på att projekt för förnybar energi i allmänhet har låga driftskostnader, vilket kommer att leda till diskonterade kassaflöden som är högre än för konventionell teknik. Eftersom Enova beviljar stöd till de mest kostnadseffektiva projekten på grundval av intern konkurrens, kan flertalet av projekten förväntas leda till stödkomponenter som ligger inom gränsen för 100 procent av de extra investeringskostnaderna i enlighet med punkt 27 i avsnitt D.1.3 och den gräns som följer av tillämpningen av punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 kommer sällan att uppnås. Detta bekräftas av en bedömning av de projekt för förnybar energi som har fått stöd hittills. I genomsnitt låg stödnivåerna för vindkraft-, fjärrvärme- och bioenergiprojekt som beviljats stöd på omkring 24 procent av de totala investeringskostnaderna. De högsta stödnivåerna noterades för ett vindkraftprojekt, 68 procent, och för ett bioenergiprojekt, med 50 procent av de totala investeringskostnaderna.⁽⁶⁸⁾ Men eftersom det kan visas att metoden med beräkning av nettonuvärde inte i något fall har lett till överkompensering med hänsyn till riktlinjerna, finns det inget behov att visa detta i detalj.

Sammanfattningsvis anser myndigheten att efter de norska myndigheternas ändringar följer metoden med beräkning av nettonuvärde de gränser som fastställs i miljöriktlinjerna, särskilt punkt 54 i avsnitt D.3.3.1.

Inget ytterligare stöd

I sitt beslut om att inleda ett formellt granskningsförfarande uttryckte myndigheten även farhågor om att projekt som finansierades genom Energifonden kunde få ytterligare statligt stöd, oavsett om detta stöd kunde betraktas som statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet eller ej, se punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna. Myndigheten befarade att ett sådant ytterligare stöd skulle leda till finansiering som inte var nödvändig, eftersom det stöd som projekten beviljades av Enova i sig skulle leda till ett nettonuvärde på noll, inbegripet en rimlig kapitalavkastning och därmed borde vara tillräckligt för att projektet skulle inledas.

⁽⁶⁸⁾ Se avsnitt I.6 i detta beslut.

De norska myndigheterna betonade att Enova endast skulle delta i investeringsfasen i projektet och att projektet skulle få en minsta möjliga klumpsumma för att sätta igång investeringarna, inte mer. Under det formella granskningsförfarandet förtydligade de norska myndigheterna ytterligare att när projektets kassaflöden beräknades skulle hänsyn tas till *samtliga* intäkter. Detta skulle omfatta intäkter från andra typer av statliga interventioner, även om de inte betraktades som statligt stöd. Om de statliga bidragen utgör statligt stöd, skall detta anmälas till myndigheten så att projektets finansiella behov skall kunna fastställas.

Med hänsyn till ett eventuellt inrättande av en norsk marknad för gröna certifikat ⁽⁶⁹⁾, innehåller avtalet med stödmottagaren en klausul om återbetalning av det stöd som beviljats av Energifonden för att undvika stöd från två källor. Dessutom betalas stödet till projektet ut i flera utbetalningar, som kan justeras om projektet får lägre kostnader än förväntat. När stödavtalet avslutas (det vill säga när den sista utbetalningen görs) skall Enova göra en slutgiltig bedömning och eventuellt en justering, om Enova upptäcker att stödmottagaren har lämnat missvisande information eller att projektet har tagit emot andra statliga bidrag. Mot bakgrund av detta anser myndigheten att bestämmelserna i punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna följs.

Inget stöd till projekt med ett negativt nettonuvärde

I beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet uttryckte myndigheten farhågor om att Energifonden också skulle ge stöd till projekt som även med stödet från Energifonden fortsatte att ha negativa nettonuvärden. De norska myndigheterna har nu meddelat (se punkt 9 i avsnitt I.9.1 i detta beslut) att projekt som genererar ett negativt EBITDA under normala driftsvillkor vid investeringstidpunkten inte skall vara berättigade till något som helst stöd. Därmed har hänsyn tagits till myndighetens farhågor.

2. Energibesparingsåtgärder

De norska myndigheterna föreslår att det anmälda systemet skall ändras (se avsnitt I.9.2 i detta beslut) och har för avsikt att tillämpa metoden med "extra kostnader" för energibesparingsåtgärder, i enlighet med punkt 25 i avsnitt D.1.3, punkt 30 och 31 i avsnitt D.1.6 och punkt 32 i avsnitt D.1.7 i miljöriktlinjerna. Stödnivåerna på 40 procent av de stödberättigande kostnaderna, med en möjlighet att öka nivån med 10 procentenheter för små och medelstora företag, respekteras också.

⁽⁶⁹⁾ Med ett grönt certifikat avses normalt ett minsta pris som fastställs av staten och som en producent av "grön energi" får av distributören. Dessa gröna certifikat kan, beroende på det enskilda fallet, inte utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet. De norska myndigheterna gav upp tanken på en gemensam marknad för gröna certifikat med Sverige i februari 2006.

Myndigheten konstaterar att detta är förenligt med miljöriktlinjerna och därmed förenligt med EES-avtalets funktion.

3. Ny energiteknik

De norska myndigheterna bekräftar att stöd som beviljas inom ramen för denna kategori endast utgör en underavdelning till investeringsstödet till produktion av förnybar energi respektive energibesparande åtgärder.

Så länge som de respektive beräkningskriterierna används för investeringsstödet till produktion av förnybar energi (avsnitt I.9.1) och energibesparande åtgärder (se avsnitt I.9.2 i detta beslut) skall användas för denna stödkategori, skall stöd som beviljas inom ramen för denna kategori bedömas enligt samma kriterier. Det är följaktligen förenligt med miljöriktlinjerna.

4. Energibesiktningar

Myndigheten konstaterar att kostnader för energibesiktningar och energianalyser kan beviljas stöd i enlighet med punkt 25 i avsnitt D.1.3 jämte punkt 31 i avsnitt D.1.6 och punkt 32 i avsnitt D.1.7 i miljöriktlinjerna. Myndigheten godtar att energibesiktningar, genomförbarhetsstudier och energianalyser ofta är nödvändiga för att ta reda på vilka energibesparingsåtgärder som är värda en investering ⁽⁷⁰⁾. Så länge som de är direkt kopplade till en investering för att spara energi, godkänner myndigheten att kostnader för energibesiktningar är stödberättigande. Stöd som beviljas på denna grund får inte överstiga 40 procent av de berörda stödberättigande kostnaderna, med en möjlighet att höja stödet med 10 procentenheter för små och medelstora företag, se punkt 30 i avsnitt D.1.5 i miljöriktlinjerna.

Vad beträffar energibesiktningar, som genomförs för att införa beteendeförändringar eller förändra ett system, ser myndigheten ingen möjlighet att godkänna ett sådant stöd, som inte är direkt kopplat till investeringar i energibesparande åtgärder. En sådan möjlighet är endast tänkbar för små och medelstora företag. Stöd till konsultverksamhet för små och medelstora företag tillåts enligt punkt 36 i avsnitt D.2 i miljöriktlinjerna jämte artikel 5 i den akt som anges i punkt 1 e i bilaga XV till EES-avtalet (stöd till små och medelstora företag) ⁽⁷¹⁾.

⁽⁷⁰⁾ Sådana kostnader godkändes även av Europeiska kommissionen i statligt stöd N 75/2002 – Finland, se fotnot 26.

⁽⁷¹⁾ Se fotnot 29 i detta beslut.

3.2.2 Undervisnings- och utbildningsåtgärder

Myndigheten konstaterar att det för närvarande inte finns någon sådan stödordning och att alla eventuella nya ordningar skall anmälas till myndigheten, varför det inte finns något behov av att beskriva hur en sådan kommande, och för närvarande hypotetisk, stödordning skulle vara förenligt med EES-avtalets bestämmelser om statligt stöd.

3.2.3 Finansieringsmekanismen

Enligt etablerad rättspraxis går det inte att skilja en stödåtgärd från den metod som används för att finansiera den. Enligt EG-domstolen kan finansieringsmekanismen för en stödordning innebära att stödet som helhet är oförenligt med den gemensamma marknaden⁽⁷²⁾, särskilt om den innehåller diskriminerande aspekter. Det är särskilt nödvändigt att granska finansieringsmekanismen tillsammans med stödordningen när ett påslag har inrättats uttryckligen för att finansiera stödordningen, vilket är fallet med Energifonden. En sådan avgift kan betraktas som en åtgärd som är likvärdig med en kvantitativ restriktion, om den helt och hållet uppväger kostnaderna för den inhemska produkten (vilket inte är fallet här) eller kan utgöra en diskriminerande intern skatt om den delvis uppväger dessa kostnader⁽⁷³⁾. För att bedöma den uppväggande effekten måste det fastställas en finansiell motsvarighet till avgiften och den fördel som detta innebär för de inhemska produkterna⁽⁷⁴⁾. I vissa fall har domstolen inte bara analyserat uttaget av en avgift utan även hur den har använts⁽⁷⁵⁾. Eftersom Energifonden finansieras genom ett påslag på distributionsavgiften, vilket också påverkar importerad energi, måste stödordningens finansiering genom en skattelikhande avgift bedömas i detta fall.

Energifonden diskriminerar inte mellan utländska och inhemska producenter av förnybar energi eller företag som är intresserade av att investera i energibesparande åtgärder, ny energiteknik, eller av att göra energibesiktningar. De norska myndigheterna har visat att hittills har åtta projekt från andra EES-producenter mottagit stöd från Energifonden. Dessutom finns det ingen automatisk koppling mellan den verksamhet som betalar påslaget (produktion av energi från vattenkraft och import) och de projekt som får stöd genom Energifonden. Påslaget tas ut på energidistributionsnivå, det vill säga inte direkt på produktionen⁽⁷⁶⁾. Men även om man hävdar att det stöd som betalas ut av Enova indirekt påverkar produktionskostnaderna innebär inte detta att de producenter som indirekt betalar denna avgift för sin energi

⁽⁷²⁾ Dom av den 21 oktober 2003 i de förenade målen C-261/01 och C-262/0, Belgiska staten mot Calster, Cleeren, Openbaar Slachthuis NV, REG 2003, s. I-12249, punkt 46, dom av den 25 juni 1970 i mål C-47/69, Frankrike mot kommissionen, REG 1970, s. 487, punkt 4.

⁽⁷³⁾ Dom av den 27 oktober 1993 i mål C-72/92, Firma Herbert Scharbatke GmbH mot Federala republiken Tyskland, REG 1993, s. I-5509, med hänvisning till artikel 95, numera artikel 90 i EG-fördraget. Artikel 14 i EES-avtalet är identisk med artikel 90 i EG-fördraget.

⁽⁷⁴⁾ Dom av den 2 augusti 1993 i mål C-266/91, Celulose Beira Industrial SA mot Fazenda Pública, REG 1993, s. I-4337.

⁽⁷⁵⁾ Dom av den 11 mars 1992 i de förenade målen C-78/90–C-83/90, Compagnie Commerciale de l'Ouest m.fl. mot Receveur principal des douanes i La Pallice Port, REG 1992, s. I-1847.

⁽⁷⁶⁾ Europeiska kommissionen godkände en liknande utformning i kommissionens beslut N 707/2002, se fotnot 42.

gynnas automatiskt. Stödet går i huvudsak till ny förnybar energi, för närvarande med undantag av vattenkraft. När det gäller energibesparingsåtgärder och energibesiktningar kan alla företag komma i fråga för dessa stödåtgärder. Det går därför inte att fastställa att importerad energi betalar för de inhemska producenternas fördelar och att det påslag som betalas av de inhemska (vatten)kraftproducenterna därmed uppvägs av motsvarande fördelar.

Intäkterna från påslaget används i samband med stöd som myndigheterna anser är förenligt med bestämmelserna, vilket framgår av avsnitt II.3.2 i detta beslut. Det är accepterat att ett påslag baserat på volym är förenligt med principen om att förorenaren skall betala och kan därför godkännas enligt artikel 61.3 c i EES-avtalet tillsammans med miljöriktlinjerna, där denna princip fastställs. Myndigheten har alltså ingenting att invända mot ett volymbaserat system⁽⁷⁷⁾.

3.2.4 Sammanfattning av Energifonden med de ändringar som föreslagits av de norska myndigheterna

Myndigheten konstaterar att investeringsstödet för produktion av förnybar energi, energibesparande åtgärder och ny energiteknik, samt stödet till energibesiktningar, är förenligt med EES-avtalets funktion, under förutsättning att de norska myndigheterna tillämpar ordningen med Energifonden enligt vad som anges

- i punkterna 1–12 i avsnitt I.9.1 i detta beslut om investeringsstöd till produktion av förnybar energi,
- i punkterna 1–5 i avsnitt I.9.2 i detta beslut om energibesparande åtgärder,
- i avsnitt I.9.3 i detta beslut om ny energiteknik,
- i punkt 4 i avsnitt II.3.2.1 i detta beslut om energibesiktningar.

4. Återkrav

Som myndigheten har konstaterat i avsnitt II.3.1.3 i detta beslut är investeringsstödet för produktion av förnybar energi, energibesparande åtgärder och ny energiteknik, samt stöd till energibesiktningar, i den utformning som anmäls, inte förenligt med EES-avtalets funktion.

⁽⁷⁷⁾ Se synpunkterna i kommissionens beslut N 707/2002, fotnot 42 och N 533/01 – Irland, stöd för att främja förnybara energikällor i Irland.

Enligt artikel 14 i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet skall myndigheten, för olagligt stöd som befinns vara oförenligt med bestämmelserna, beordra den berörda Eftastaten att återkräva stödet från mottagaren.

Myndigheten anser att inga allmänna principer hindrar återbetalning i detta fall. Enligt etablerad rättspraxis är upphävande av ett olagligt stöd genom återkrav en logisk följd av att stödet har bedömts vara oförenligt med den gemensamma marknaden. En skyldighet att återkräva ett olagligen beviljat statligt stöd i syfte att återställa den tidigare situationen kan i princip inte anses vara opropotionerlig i förhållande till målet för bestämmelserna om statligt stöd i EES-avtalet. Genom att återbetala stödet förlorar mottagaren de fördelar han åtnjöt på marknaden i förhållande till sina konkurrenter, och den situation som förelåg före utbetalningen av stödet är återställd.⁽⁷⁸⁾ Denna funktion hos återbetalningen leder även till att myndigheten i allmänhet, om det inte föreligger exceptionella omständigheter, inte överskrider sin befogenhet att göra en skönsmässig bedömning när den begär att Eftastaten skall återkräva de belopp som beviljats som olagligt stöd, eftersom den enbart återställer den tidigare situationen.⁽⁷⁹⁾ Med hänsyn till att den kontroll av statligt stöd som myndigheten utövar med stöd av protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet är av tvingande karaktär, kan de företag som mottar stöd i princip inte ha berättigade förväntningar på att stödet är rättsenligt, såvida det inte har beviljats i enlighet med förfarandet i nämnda protokoll.⁽⁸⁰⁾ Det finns inga uppenbara exceptionella omständigheter i detta fall som kunde ha gett upphov till berättigade förväntningar från stödmottagarnas sida.

Återkravet bör omfatta sammansatt ränta i enlighet med artikel 14.2 i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet och artiklarna 9 och 11 i myndighetens beslut 195/04/KOL av den 14 juli 2004.

Myndigheten vill också påpeka att beslutet om återkrav i detta beslut inte påverkar huruvida enskilda stöd som beviljats inom ramen för de fyra nämnda åtgärderna inte utgör statligt stöd eller i sig helt eller delvis kan betraktas som förenliga med EES-avtalets funktion, antingen genom ett kommande myndighetsbeslut eller genom gruppundantagsförordningar.

Om enskilda stöd som beviljats enligt de fyra åtgärder som beskrivs ovan, i den utformning som anmäldes i skrivelsen av den 5 juni 2003, redan uppfyllde de villkor som myndigheten ställer för de anmälda stödåtgärderna i detta beslut (se artikel 4 i

detta beslut) är de förenliga med EES-avtalets funktion och omfattas inte av beslutet om återkrav.

5. Skyldighet att lämna årsberättelser/riktlinjer för Energifonden

De norska myndigheterna bör lämna in årsrapporter till myndigheten i enlighet med artikel 21.1 i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet och artikel 5.1 jämfört med bilaga III till myndighetens beslut i procedurfrågor 195/04/KOL av den 14 juli 2004.

De norska myndigheterna bör också tillhandahålla information i enlighet med artikel 5.2 i myndighetens beslut i procedurfrågor 195/04/KOL om vart och ett av de fem största projekt som fått stöd för

- a) investeringar i produktion av förnybar energi,
- b) investeringar i energibesparande åtgärder,
- c) ny energiteknik
- d) energibesiktningar.

Rapporten bör särskilt omfatta de respektive beräkningarna av nettovärde och visa hur marknadspriset för den typen av energi har fastställts. Dessutom bör en förteckning över projektens investeringskostnader överlämnas.

Vad beträffar stöd till biomassaprojekt bör rapporten också innehålla information som visar att företagens sammanlagda kostnader efter avskrivning av anläggningar fortfarande är högre än marknadspriset på energi.

Riktlinjer för stöd från Enova/Energifonden

Myndigheten konstaterar också att de villkor som fastställs av myndigheten i detta beslut bör ingå i Enovas/Energifondens stödhandbok, där reglerna fastställs för att bevilja stöd, eller ingå i någon annan lämplig form av riktlinjer för tillämpningen av stödåtgärderna. En version av dessa riktlinjer skall överlämnas till myndigheten senast sex månader efter det att detta beslut har antagits.

⁽⁷⁸⁾ Dom av den 4 april 1995 i mål C-350/93, Kommissionen mot Italien, REG 1995, s. I-699, punkt 22.

⁽⁷⁹⁾ Dom av den 17 juni 1999 i mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-3671, punkt 66, och dom av den 7 mars 2002 i mål C-310/99, Italien mot kommissionen REG 2002, s. I-2289, punkt 99.

⁽⁸⁰⁾ Dom av den 17 januari 1997 i mål C-169/95, Spanien mot kommissionen, REG 1997, s. I-135, punkt 51.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande åtgärder inom ramen för Energifonden, i den utformning som anmälts av de norska myndigheterna i en skrivelse av den 5 juni 2003 (dokument nr 03-3705-A, registrerat under ärende SAM 030.03006), utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet:

- a) Investeringsstöd till produktion av förnybar energi.
- b) Investeringsstöd till energibesparande åtgärder.
- c) Investeringsstöd till ny energiteknik.
- d) Stöd till energibesiktningar.
- e) Stöd till undervisningsmaterial och utbildning under perioden den 1 januari 2002–31 december 2003.

Artikel 2

- a) Rådgivningsverksamheten och programmet för besök på plats inom ramen för ordningen för Energifonden, i den utformning som anmälts genom en skrivelse av den 5 juni 2003 (dokument nr 03-3705-A), utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet.
- b) Programmet för energieffektivitet i kommuner utgör inte statligt stöd, så länge stödet begränsas till kommunernas offentliga uppdrag.

Artikel 3

Den åtgärd som avses i artikel 1 e i detta beslut är förenlig med EES-avtalets funktion.

Artikel 4

Investeringsstödet till produktion av förnybar energi, energibesparande åtgärder, ny energiteknik och energibesiktningar är förenligt med EES-avtalets funktion i den mening som avses i artikel 61.1 i EES-avtalet på de villkor som anges i denna artikel.

- a) Stöd till investeringar i produktion av förnybar energi

Stödet skall kumulativt uppfylla villkoren i punkterna 1–12 i avsnitt I.9.1 i detta beslut för att vara förenligt med punkt 54 i avsnitt D.3.3.1 i miljöriktlinjerna.

- b) Stöd till investeringar i energibesparande åtgärder

Stödet skall kumulativt uppfylla villkoren i punkterna 1–5 i avsnitt I.9.2 i detta beslut för att vara förenligt med punkt 25 i avsnitt D.1.3, punkterna 30 och 31 i avsnitt D.1.6, samt punkt 32 i avsnitt D.1.7 i miljöriktlinjerna.

- c) Stöd till ny energiteknik

Stöd till ny energiteknik kan beviljas enligt villkoren i artikel 4 a i detta beslut om den teknik som beviljas investeringsstöd gäller produktion av förnybar energi och enligt artikel 4 b i detta beslut om stödet till ny energiteknik gäller investeringar i energibesparande åtgärder.

- d) Stöd till energibesiktningar/energianalyser

Stöd till energibesiktningar måste vara direkt kopplat till en investering i energibesparande åtgärder och får inte överstiga 40 procent av de stödberättigande kostnaderna, med möjlighet att höja stödnivån med 10 procentenheter för små och medelstora företag. Stödberättigande kostnader är de kostnader som beskrivs i avsnitt I.9.1, fotnot 35 i detta beslut.

Stöd till energibesiktningar som inte är kopplade till investeringar i energibesparande åtgärder, utan som till exempel gäller beteendeförändringar eller systemförändringar, får endast beviljas stöd på de villkor som anges i punkt 36 i avsnitt D.2 i miljöriktlinjerna jämte den akt som anges i punkt 1 e i bilaga XV till EES-avtalet.

Artikel 5

- a) De norska myndigheterna skall årligen lämna in rapporter till myndigheten i enlighet med artikel 21.1 i del II i protokoll 3 till övervaknings- och domstolsavtalet och artikel 5.1 jämfört med bilaga III till myndighetens beslut i procedurfrågor 195/04/KOL av den 14 juli 2004.

b) De norska myndigheterna skall också tillhandahålla information i enlighet med artikel 5.2 i myndighetens beslut i procedurfrågor 195/04/KOL av den 14 juli 2004 om vart och ett av de fem största projekt som fått stöd för

1. investeringar i produktion av förnybar energi,
2. investeringar i energibesparande åtgärder,
3. ny energiteknik,
4. energibesiktningar.

Rapporten skall särskilt omfatta de respektive beräkningarna av nettonuvärde, inklusive den diskonteringsränta som tillämpats av Energifonden, och visa hur marknadspriset för den typen av energi har fastställts. Dessutom skall en förteckning över investeringskostnaderna för de projekt som anges i artikel 5 b i detta beslut överlämnas.

Vad beträffar stöd till biomassaprojekt skall rapporten också innehålla information som visar att företagens sammanlagda kostnader efter avskrivning av anläggningar fortfarande är högre än marknadspriset på energin.

c) De norska myndigheterna skall vidare överlämna en ny version av riktlinjerna för tillämpningen av Energifondens stöd till myndigheten inom sex månader från det att detta beslut har antagits.

Artikel 6

- a) De åtgärder som avses i artikel 1 a–d i detta beslut och som anmäldes genom en skrivelse av den 5 juni 2003 (dokument nr 03-3705-A) är inte förenliga med EES-avtalets funktion.
- b) Enskilda stöd, som har beviljats inom ramen för ovan nämnda åtgärder och som redan uppfyller de villkor som fastställs i artikel 4 i detta beslut, är förenliga med EES-avtalets funktion.

Artikel 7

När så inte redan har skett, skall Norge upphäva de åtgärder som avses i artikel 6 a i detta beslut med omedelbar verkan och ersätta dem med åtgärder som uppfyller villkoren i artikel 4 i detta beslut.

Artikel 8

De norska myndigheterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att från mottagarna kräva tillbaka det stöd som avses i artikel 6 a i detta beslut och som olagligt har betalats ut till mottagarna, med avdrag för eventuella återbetalningar som redan har gjorts.

Återkravet skall verkställas utan dröjsmål och enligt förfarandena i den nationella lagstiftningen, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Till beloppet skall läggas ränta och sammansatt ränta från och med den dag då stödet betalades ut till stödmottagaren till dess att det faktiskt återbetalas. Räntan beräknas enligt artiklarna 9 och 11 i beslut av Eftas övervakningsmyndighet nr 195/04/KOL.

Artikel 9

De norska myndigheterna skall inom två månader från och med delgivningen av detta beslut underrätta Eftas övervakningsmyndighet om de åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 10

Detta beslut riktar sig till Konungariket Norge.

Artikel 11

Endast den engelska texten är giltig.

Utfärdat i Bryssel den 3 maj 2006.

För Eftas övervakningsmyndighet

Bjørn T. GRYDELAND
Ordförande

Kurt JÄGER
Ledamot av kollegiet